

REPORTATGE pàg 3
Beneficis i perjudicis del turisme a Barcelona: una experiència a peu de carrer

FUNDACIÓ BCN COMERÇ pàg 19
Salva Vendrell: "Potser no tot el comerç que tenim a Barcelona pot subsistir, cal innovar"

línia sarrià santgervasi

barcelona liniasarria.cat · Març 2017 · Núm. 76 · Difusió controlada per OJD-PGD: 15.031 exemplars mensuals

Dos alumnes dels Salesians creen un dron per salvar vides

L'aparell té la capacitat de localitzar mines antipersona i ha rebut el reconeixement del Ministeri de Defensa pàg 8

Foto: Neus Marmol

pàgs 12, 13 i 14

"L'Estat espanyol ens va en contra: no cal ser independentista per notar-ho"

Entrevista a Carles Puigdemont

President de la Generalitat de Catalunya

#PEDRALBESCENTRE

PÀRQUING GRATIS*

La vida és senzilla

ACONSEGUEIX-LO A **PEDRALBES CENTRE SHOPPING**
AV. DIAGONAL 609-615

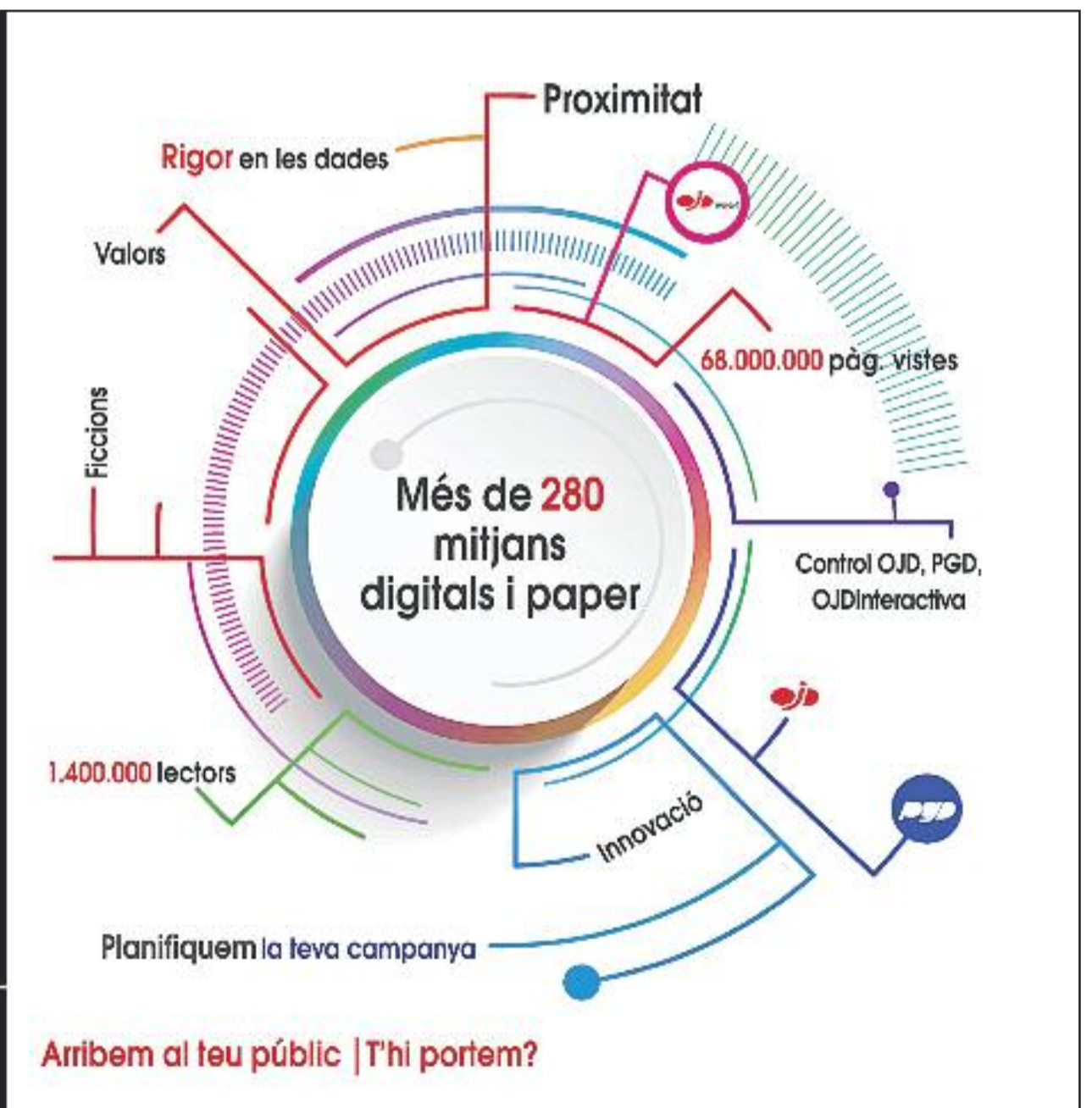
20 anys
1997-2017

amic

mitjans d'informació i comunicació

*Mitjans de proximitat
periodisme de confiança*

AMIC - tel. 93 452 73 71
www.amic.media - info@amic.media

Turisme: parla el carrer

» Veïns d'alguns dels barris més turístics de la ciutat relaten quina és la seva relació amb aquest fenomen
 » Sorolls, pèrdua d'identitat i lloguers alts, d'una banda, i creació de riquesa i oportunitats laborals, de l'altra

Albert Ribas
BARCELONA

Que el turisme té efectes positius per a Barcelona és difícilment discutible. De la mateixa manera, també és difícilment discutible que en té de negatius. Per comprovar-ho només cal fer una cosa: passar un dia passejant i parlant amb la gent d'algunes de les zones més turístiques de la ciutat.

“Està molt bé que hi hagi turisme. Sort d'ells que vénen a comprar perquè si no aquí sobriaríem la meitat dels que som”. Així em contesta la Grego, una treballadora d'una parada de la Boqueria quan li pregunto pel turisme. Coses similars em diuen l'Imma i la Yamisela, que també treballen a l'emblemàtic mercat de la Rambla. “La gent d'aquí, sobretot la més jove, no ha deixat de venir pel turisme, sinó perquè tenen una altra manera de fer la compra. Van als centres comercials”, apunta l'Imma. Durant la conversa, la Yamisela també em diu que s'hauria d'intentar que el turisme fos “de més qualitat”.

Vaig cap a la sortida de la Boqueria. Alguns turistes fan fotos, altres gaudeixen de la gastronomia local. Després d'esquivar-ne algun, em dirigeixo a la Rambla avall i giro a la dreta a Nou de la Rambla. A la frontera entre el Gòtic i el Raval, preguntar sobre el turisme garanteix una conversa interessant. Primer parlo amb la Neus, que fa més de 60 anys que viu a Nou de la Rambla. “El barri està molt desmillorat i el turisme hi ha tingut a veure”, em diu. El Josep, un altre veí que fa molts anys que viu en aquest carrer, ho veu diferent: “El turisme, en general, el trobo bé”. Tots dos, però, deriven cap a un discurs que passa del turisme a la

El turisme és un dels motors econòmics de la ciutat. Foto: Arxiu

immigració i que, de ben segur, Donald Trump l'aplaudiria.

DIR NO A AIRBNB

De Nou de la Rambla marxo cap a Sant Antoni, un dels barris on el debat sobre els efectes del turisme és més intens. Isabel Sucunza és la propietària, juntament amb el seu soci, de la llibreria Calders del barri de Sant Antoni. Fa unes setmanes va explicar a través de Twitter com va rebutjar una oferta del portal de lloguer de pisos turístics Airbnb per tal que la llibreria aparegués en unes guies interactives.

Mentre fem un cafè, el primer que em diu la Isabel és el següent: “Has vist l'article d'en Monzó d'avui a La Vanguardia?”. A l'article ‘Reseu per Sant Antoni’, Quim Monzó parla, després que l'Ajuntament hagi decidit no donar més llicències d'hostaleria durant un any a una zona d'unes vint illes de carrers del voltant del mercat, del procés de gentrificació del barri. “El primer motiu de dir no a Airbnb és com a ciutadana. Visc al Raval i sé el que comencen a demanar aquí per pisos

com el meu. Sant Antoni té coses bones però tot plegat se n'està anant de mare”, em diu aquesta llibretera que fa tres anys que va obrir el seu negoci a Sant Antoni.

Abans de canviar de barri aprofito que el carrer Parlament té molta vida i que la mainada surt de l'Escola Ferran Sunyer. “El turisme és positiu perquè genera negoci per als comerços però també és veritat que crea incomoditats. Ara hi ha molts bars i tanquen tard”, em diu l'Adriana abans de recollir la seva filla. Les seves paraules, però, deriven cap a situacions relacionades amb la immigració. Em torna a sorprendre com, preguntada pel turisme, hi ha gent que de seguida fa un discurs agressiu amb els immigrants.

TERRASSES I PREUS DEL LOGUER

Pròxim destí, el Poble-sec. Encara sóc a Sant Antoni i em trobo l'Eduardo, que ha anat a buscar la neta a l'escola. Justament, viu al carrer Blai, al Poble-sec. Aquest carrer ha estat notícia per les denúncies veïnals relacionades amb la massificació i les terrasses de

bars i restaurants. “Els veïns estem farts del merder que hi ha al carrer, sobretot els caps de setmana. El Poble-sec era millor abans, quan hi havia botigues del barri, gent del barri... Ara només obren bars”, lamenta l'Eduardo.

Arribo al carrer Blai. Aturo la Montserrat, que viu al carrer del Poeta Cabanyes. Segons el seu punt de vista, al Poble-sec “està passant el mateix que en altres barris, que els diners estan per sobre de les persones”. Em parla d'un altre tema que preocupa els veïns, el preu del lloguer. “Hi ha un problema greu d'especulació. Els preus han pujat molt”, denuncia.

Al carrer Blai, qui també hi té molt a dir en tot plegat és la gent que es dedica a l'hostaleria. La Laura és la responsable d'un dels bars de més renom. “Nosaltres tenim turistes de tot arreu però també ve molta gent del barri”, m'explica. Quan li pregunto què en pensa de les queixes dels veïns, recorda el següent: “En aquest carrer abans hi circulaven cotxes i els veïns van demanar que fos de viants. Això implica negocis, te-

rrasses... però resulta que ara tampoc estan contents”.

CONTRASTOS

El Poblenou. Penúltima parada. Un altre barri de moda, amb el que això comporta de bo i dolent. “El barri ha canviat cap a bé però és cert que a l'estiu, sobretot a la rambla, no hi ha gaire tranquil·litat”, apunta la Caterina. La Sònia, en canvi, veu el barri pitjor que quan hi va arribar fa sis anys: “A la rambla ja hi ha botigues amb barrets mexicans i pakis de 24 hores”. Com ja m'ha passat en alguna altra conversa, escolto un discurs sobre la immigració força inquietant.

El Besòs i el Maresme. Última parada. Aquest barri és tot el contrari de la resta. El turisme pràcticament no hi arriba. És per això que una associació de veïns i una de comerciants volen proposar a l'Ajuntament mesures per atreure'n i així obtenir beneficis econòmics. Pregunto a veïns i comerciants què els sembla. Tothom es mostra escèptic i em fa l'efecte que no veuen gaire marge perquè la idea pugui funcionar.

Amb amor i responsabilitat

... ADOPTA

El que ha estat abandonat

www.addaong.org Tel: 902 19 76 00

ong **adda**
 ASSOCIACIÓ D'ADOPCIÓ D'ANIMALS DE COMPANYIA

Tribuna

▶ Parlar per parlar

per Ramón Cotarelo

En la seva precampanya a les primàries del PSOE, Patxi López va fer escala a Catalunya i va parlar de la "qüestió catalana". Molt típic dels polítics espanyols: parlar de Catalunya quan hi són, però res més. La resta del temps, quan són a Espanya, és com si Catalunya no existís. Creuen que poden proposar un futur per al conjunt del país sense comptar amb els catalans. Greu error.

A Catalunya es fan les propostes i a Catalunya es queden sense que ningú les reculli o actui en conseqüència. López va venir a Catalunya a dir que cal aturar les màquines per evitar el xoc que molts vaticinen i donar-se temps per buscar una solució. Sembla una actitud equidistant, arbitrària, prudent, respecte a dues parts en igualtat de condicions. Només que no estan en igualtat de condicions. El full de ruta, les màquines són l'única garantia amb què compta l'independentisme, la seva única possibilitat d'imposar-se. Si les perd, desapareix.

Al govern central hi ha més opcions. A més de les màquines que pot aturar—els processos judicials, per exemple— pot posar en pràctica mesures polítiques i obrir vies de negociació, cosa que no ha fet fins ara. Però això és cosa seva.

L'abast de la petició de López d'"aturar màquines" s'observa en la seva proposta de reconèixer Catalunya com a nació "cultural". Un veritable anacronisme, poc atent a l'estat de les posicions avui dia en un procés de crisi constitucional. Reconèixer una evidència per no reconèixer una ne-

cessitat: que Catalunya és una nació política i que la famosa sentència del Tribunal Constitucional de maig del 2010 és un disbarat jurídic i un abús polític.

Aturar les màquines per negociar és una cosa que el nacionalisme espanyol va haver de fer molt abans de l'actual full de ruta, potser arran d'aquella sentència o de les reaccions posteriors. Però, per a això, s'haguessin necessitat dirigents capaços de comprendre el que estava passant.

Sens dubte, el govern central té moltes màquines per aturar.

Reconeixen una evidència per no haver de reconèixer una necessitat: Catalunya és una nació política

Els processos judicials els primers, sobretot perquè no són tals, sinó purs judicis polítics disfressats d'actes jurídics. Les presumptes activitats de guerra bruta de l'Estat contra l'independentisme i contra persones en concret. La política de recentralització de l'Estat i estrangulament de l'autonomia catalana.

La qüestió és que implica el fet d'"aturar màquines". No pot ser ajornar el referèndum perquè és el compromís de la majoria parlamentària catalana. En el nacionalisme espanyol s'argumenta que no és possible

negociar res quan una condició inexcusable és la realització del referèndum o referèndum "sí o sí". Però no es veu per què aquesta posició ha de ser més inadmissible que la contrària, la que posa com a condició inexcusable la no realització del referèndum o referèndum "no o no". Si no es dona aquesta negativa tancada, bé podrien aturar-se les màquines sempre que fos per establir la fórmula d'un referèndum pactat.

Si no és així, la petició d'"aturar les màquines" és completament irrealitzable. Una de les parts, la catalana, no pot i l'altra no vol. Com que no tenen voluntat d'entesa amb Catalunya, es tanca en una actitud intransigent, avisant que, segons es desenvolupin els esdeveniments, s'aplicarà la legislació vigent. No hi ha un problema polític; hi ha un problema judicial i d'ordre públic. La parsimònia del govern espanyol a tot el que fa referència a Catalunya apunta a la voluntat deliberada de deixar que els esdeveniments arribin a la confrontació institucional i veure a continuació, que via repressiva resulti la més adequada segons sigui la reacció.

Davant la paràlisi del nacionalisme espanyol, la iniciativa cau de nou del costat del sector independentista. La Mesa del Parlament dona via lliure a la tramitació d'urgència de la llei de desconexió. La via està oberta, el referèndum espera. L'Estat només pot prohibir i la qüestió serà quina reacció tindrà la societat catalana davant l'enèsima prohibició arbitrària i despòtica.

Un diari participatiu

▶ Sotmetiment a Ferraz

per Antoni Moliné

Sorprenent acord al qual han arribat el PSOE i el PSC dels Srs. Àngel Ros i Miquel Iceta, per poder fumar la pipa de la pau. Ara, el sotmetiment al mandat de Ferraz que, ja per si mateix, fa anys que és d'una evidència impossible d'amagar, s'hi suma el fet que, qualsevol aliança electoral que pretengui formalitzar el Sr. Iceta, abans haurà de comptar amb el vistiplau dels seus amos i senyors de Madrid. Dit clar i català, ha acabat per enterrar la poca autonomia que li quedava, si és que li quedava alguna.

De fet, el PSC, com a tal, ja havia signat la seva immolació quan els vint-i-cinc diputats al Congrés de Madrid van donar mostra de la seva deslleialtat envers Catalunya, votant, amb el PP, com un sol home, perquè la Generalitat no pogués percebre

allò que per llei li corresponia del Plus de Competitivitat i l'Addicional Tercera de l'Estatut, rematant la feina, lletja i brutíssima, afegint el seu vot a la intenció del PP de fer passar el tantes vegades reivindicat per catalans, valencians, murcians i andalusos enllaç ferroviari amb ample europeu, per la capital. El despropòsit més gran de tota la història del PSC, atès que va apunyalat per l'esquena, amb traïdoria i premeditació, la nostra economia, ja molt malmesa per l'obligada i desproporcionada aportació al Fons de Solidaritat.

Mai no hem sabut el perquè d'aquesta metamorfosi impròpia d'un partit que, des de les primeres eleccions, havia esdevingut un referent. Potser ja arribat l'hora que ens ho expliquin.

líniasarrià.cat

publicitat 686 42 95 17

Dipòsit legal: B 17672-2010

Línia Sarrià no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

redacció: liniasarria@comunicacio21.com

publicitat: publicitat@comunicacio21.com

administració: facturacio@comunicacio21.com

grup comunicació 21

amic EGM Difusió controlada amb el suport de: 15.031 exemplars mensuals

Actualitat a la xarxa

#Inhabilitats

#FillonImputat

#NouReferendum?

@Pdemocratacat: #presidentMas: "Avui veiem una doble imatge: la d'una democràcia de qualitat al Regne Unit i la d'una democràcia de fireta a l'Estat espanyol".

@jordigangoells: Fillon imputat oficialment i Macrón investigat per favoritismes... A aquest pas Le Pen guanya arrasant... Bufff...

@XBescos: Sturgeon proposa un segon referèndum a Escòcia el 2018 o el 2019. May no és Cameron i sembla que vol fer com Rajoy.

Un diari obert

► **Els nostres botiflers**

per Jordi Lleal

Avui dia, el mot botifler s'hauria d'aplicar a aquells catalans que empesos pel seu autoodi s'entreguen en cos i ànima a la potència central castellana, com si es volguessin fer perdonar ser "diferents" en la parla, la cultura i altres qualitats i defectes. Els nostres botiflers són gent que, pel seu nivell intel·lectual, social, econòmic i d'imatge als mitjans informatius, col·laboren que a Espanya es tingui una imatge distorsionada de la nostra societat i del comportament dels catalans. Deixem expressament a banda els polítics i els capitosts dels negocis, que es mereixerien un capítol a part. Als nostres botiflers, amb tot l'afecte, els demanem paciència que els independentistes la tenim des de fa 300 anys. Gent com Javier Algarra, Núria Amat, Fèlix de Azúa, Albert Boadella, Josep Borrell,

Francesc de Carreras, Arcadi Espada, Loquillo, Paco Marhuenda, Valentí Puig, Salvador Sostres i Alejo Vidal Quadras, són alguns d'ells i no tots és clar.

No es tracta de fer una llista negra d'aquells personatges que s'han distingit en esmerçar-se en donar sempre la raó al centralisme prepotent dels governs, de dretes i d'esquerres, tant li fa. Sotmetre's als dictats de qui és més fort, de voler fer-se perdonar la catalanitat "provinciana" davant l'espanyolitat "universal" és una forma de sotmetiment inacceptable, contra la qual molts catalans ens rebel·lem. La fòbia anticatalana recollint firmes per tot Espanya en contra de l'Estatut en fou un exemple, en la que uns quants catalans hi van col·laborar entusiàsticament. Als nostres botiflers, com els podrem convèncer?

► **Sindicalisme incompreensible**

per David Rabadà

USTEC, CCOO i algun sindicat més van convocar una vaga d'ensenyament per al passat 9 de març. Entre altres coses demanaven revertir les retallades fetes pel Departament d'Ensenyament ara fa uns set anys. Cal recordar que aquelles retallades impliquen que avui dia els professors treballin més hores de classe, amb més alumnes i amb menys nòmina. El que resulta paradoxal és que feia pocs dies que aquests mateixos sindicats ja havien signat un pacte amb Ensenyament per revertir les retallades.

És més, USTEC i CCOO es mostren eufòrics en declaracions als mitjans dient que era el millor pacte amb Ensenyament que recordaven. L'incompreensible d'aquestes declaracions és que aquest acord obliga a una hora més de permanència dels docents en el centre, tot el contrari de revertir les retallades. I és més, el pacte entre aquests sindicats i Ensenyament continua contravenint la llei d'educació, la LEC, on s'es-

pecifica clarament que del PIB autonòmic el 6 % ha de destinar-se a ensenyament. Desgraciadament avui dia no s'arriba ni al 3 %. Com es menja això? És una presa de pèl? De fet sols un sindicat ha estat coherent.

El Sindicat de Professors de Secundària es va negar a signar el pacte –estafa del febrer i ara al març no es va sumar a la vaga dels sindicats pactistes–. De fet no tenia cap sentit fer perdre uns 100 euros de sou, el que perd un docent per un dia de vaga, si una majoria de sindicats havien signat obeir a Ensenyament. La coherència de Professors de Secundària s'explica perquè aquests són un sindicat específic de docència i sols format per docents llicenciats o doctorats que coneixen profundament l'assumpte educatiu des de dins, des de l'aula. Clar que potser USTEC i CCOO consideren secundaris els de Secundària o veuen primaris als de Primària.

Parlen els veïns

Creus que a Sarrià s'hauria de restringir el trànsit de cotxes?

per Toni Enguix

Lali

“No crec que sigui una bona idea aplicar restriccions de trànsit aquí. Veig bé i entenc que ho tiressin endavant a altres punts com la

Diagonal o la Meridiana, per on circulen molts més vehicles, però els problemes que hi ha allà no són a Sarrià.”

Jordi

“Si s'ha de restringir, que es faci a tot arreu, però no crec que aquí es pugui parlar de problemes amb el trànsit. La situació és molt més

greu al centre de la ciutat. A Sarrià hi ha cotxes en dos moments concrets: a primera hora del matí i a les 5 de la tarda.”

Àngeles

“No. Em fa l'efecte que no seria una bona idea impulsar aquestes mesures aquí. La circulació de cotxes i motos no és un

problema. De fet, per a molts veïns és l'única manera de poder moure'ns i de poder arribar fins aquí.”

Fernanda

“Entenc que es vulgui fer per temes de contaminació, però també s'ha de pensar que a les escoles hi vénen milers de

nens cada dia i, si es restringeixen els vehicles, es complicarà la situació, perquè el transport públic és insuficient o inexistent.”

Opinió en 140 caràcters

@norcoreano: Grande Rajoy negándose a contestar en inglés en defensa de todos los españoles perseguidos por la xenofobia y el Brexit en el Reino Unido.

@ramirp: El president Mas passará a la història com el primer president democràtic d'Europa inhabilitat per posar urnes i exercir la democràcia.

@gabrielrufian: Si en lugar de llevar votos a según qué urnas se hubieran llevado billetes a según qué despachos, no hubiera pasado nada.

Un diari compromès

► Día de las diferencias

per David Creus

Tal vez las mujeres con estas palabras me regalarían algún que otro impropio. Estas palabras parten de la mi admiración a todas las mujeres y su esfuerzo por una igualdad que debería existir desde el mismo nacimiento del ser humano.

Las admiro como seres completamente iguales a los hombres, soy incapaz de ver diferencias más allá de las genéticas. No creo en días especiales, creo que solo crean diferencias. Es curioso como pidiendo igualdad ya marcamos en el calendario un día para que sea diferente. Me he levantado un día como otro con un beso de mi pareja mientras iba a trabajar de 8 mañana a 6 tarde y en mi caso por poder me encargo de la peque y la casa. Lo cual me parece una normalidad que me enseñó mi madre y abuela. Algo que ellas no vivieron y trabajaron para que otras generaciones no vivieran su esclavitud por ser mujeres.

Yo no ayudo a mi pareja haciendo las

tareas de casa, vivo en ella, ensucio, mancho la ropa, platos, etc. Las tareas el comparto sin que tengan nombre alguno para saber quién debe hacerlas. Un día como el del día de la igualdad de la mujer, siento que me discrimina a mí. Creo que esto es involución para las propias mujeres, no debería existir tal día como hoy donde se pretende recordar que somos iguales. Deberíamos aceptar de una vez por todas que somos iguales y hacerlo algo normal.

Este fin de semana se realizan carreras por diferentes poblaciones de mujeres, donde no se me permite inscribirme por ser hombre, programas televisivos solo de mujeres y una lista de actos que a quien excluyen es al hombre.

No creo que sea el camino celebrar tales días que no diferencian lo mal que lo hace el hombre a la hora de excluir de derechos fundamentales a las mujeres.

Os quiero mujeres, espero me queráis igual por no ver en este día que seáis especiales ni diferentes a mí.

► La mare de les remuntades

per Sergi Villena

Nit que quedarà gravada per sempre en les nostres retines, nit per a l'eternitat. Només així es pot definir la gesta històrica contra el PSG. El barcelonisme va tocar el cel amb els dits, en un final de partit frenètic que va fer possible un 6-1 apoteòsic. Episodis com el viscut al Camp Nou s'estan repetint amb una freqüència que cap culer en aquest segle XXI podia imaginar. Un servidor recorda algunes nits memorables, com la del Goteborg a la tanda de penals, la del Kaiserslautern amb el gol salvador de Bakero, o la del Chelsea amb el 'Iniestassu' a Stamford Bridge. Però aquest equip se segueix superant, i ara ha aconseguit quelcom que fins ara ningú havia estat capaç de fer: remuntar un 4-0 advers a Europa.

El Barça va guanyar per fe, i perquè va merèixer la victòria davant d'un rival covard i atemorit des de l'inici. La responsabilitat de defensar el resultat de l'anada, amb un Camp Nou que era una autèntica olla a pressió, els va venir massa gran. Unai Emery va quedar empetitit a la banqueta, i tots els elogis al seu plantejament a París se li giren ara en contra. La sortida dels blaugranes va ser demolidora, i fins a aconseguir el 3-0 no van permetre cap resposta per part francesa. Malgrat tot, i tenint tan a prop la possibilitat d'igualar l'eliminàtoria, un gol en fred de Cavani va semblar esvair de cop les il·lusions

barcelonistes. Va ser a partir d'aleshores quan dos homes es van erigir en els autèntics protagonistes: Ter Stegen i Neymar. El porter alemany va salvar el que hagués estat el segon gol de Cavani i per tant la sentència definitiva amb un hipotètic 3-2 ja insuperable. La seva aturada 'in extremis' va precedir l'exhibició d'un Neymar descomunal. En un dia no massa inspirat de Messi, el brasiler va demostrar que està preparat per a ser el successor de l'argentí. Ell sol es va posar tot l'equip a l'esquena, i va obrar el miracle participant decisivament en els tres gols que vindrien un darrere l'altre. Amb el sisè, aconseguit per Sergi Roberto, la catarsi a l'Estadi va adquirir la consideració de llegendària.

Sembla mentida que entre el Barça de la derrota al Parc dels Prínceps i el de la remuntada, hagin passat només tres setmanes. Però el futbol té aquestes coses, i com molts ja creiem, sembla que Luis Enrique va escollir amb gran encert la data per anunciar el seu adéu. El triomf va ser celebrat per jugadors i tècnics com si fos un títol, quelcom normal quan has replacat d'aquesta manera una humiliació com la soferta a París. Però això no es pot aturar aquí, el triplet és ara més que mai una possibilitat molt real. L'èpica victòria contra el PSG ens permet somiar, l'equip s'ha alliberat dels dubtes i no volem que pari.

Opinió en 140 caràcters

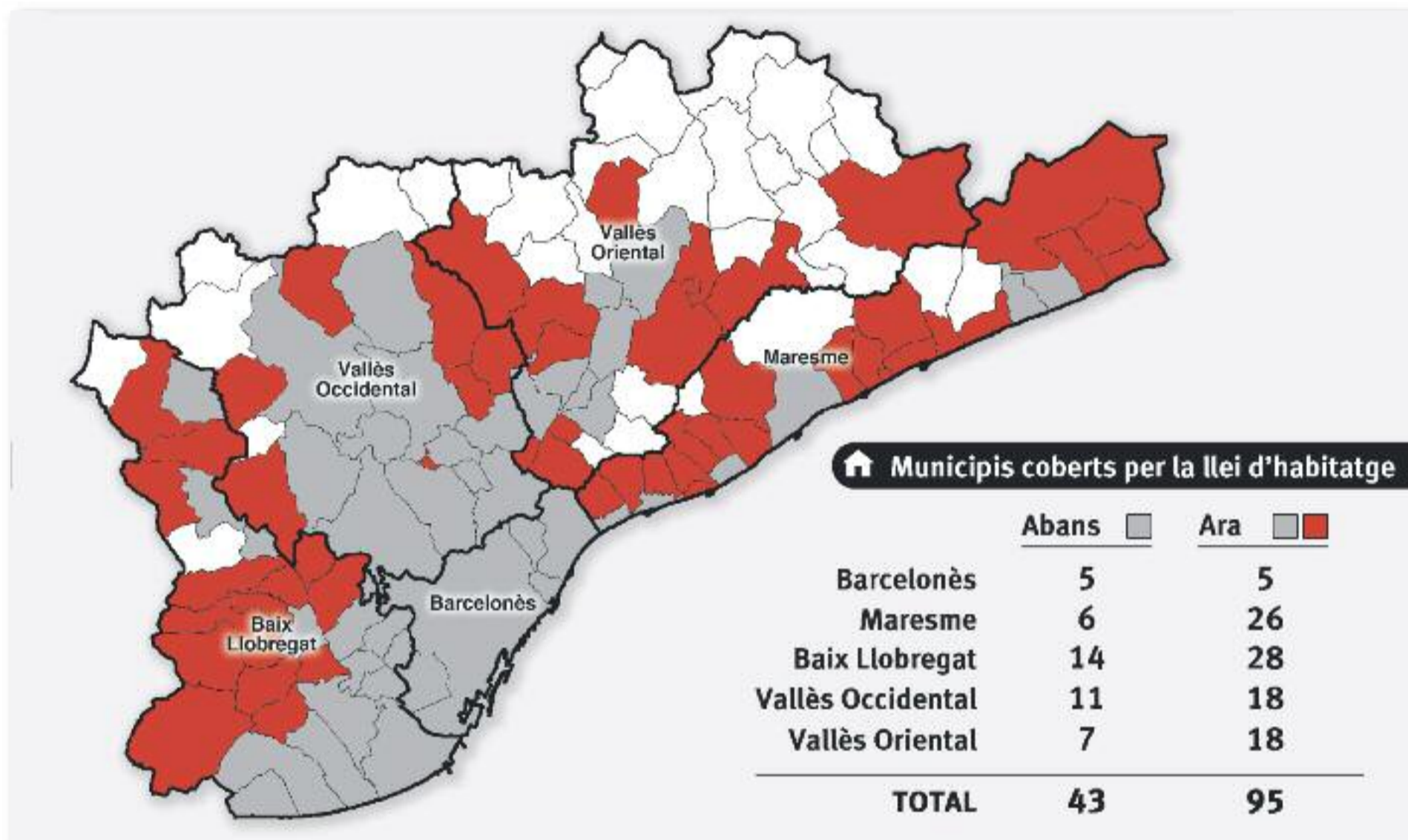
@StephDedalus: Constatació: la condemna a Mas-Rigau-Ortega (i Homs pròximament) eclipsa(rà) el judici Millet-Montull-Osàcar i també Prenafeta-Alavedra-Muñoz.

@esquerreslained: Massiva vaga i manifestació estudiantil. Ens cal una educació 100% pública, sense exclusions ni taxes abusives! República Catalana!

@laia_Toneta: Tot lliga! El Barça va guanyar 6 a 1. El 6 de l'1 és el dia de Reis, i els reis eren tres, com el trident. Convençuda que guanyarem el triplet!

Garantint el dret a l'habitatge

- » La nova llei de protecció del dret a l'habitatge per a persones en risc d'exclusió ja està en marxa
- » La normativa permet a les administracions disposar de més eines per evitar desnonaments

Els municipis de l'àmbit metropolità que la Generalitat acredita que tenen una alta demanda d'habitatge social s'han doblat amb la nova llei. Infografia: Línia

HABITATGE ▶ Catalunya torna a disposar d'una eina clau per garantir que ningú es quedi al carrer. La Llei 4/2016, de mesures de protecció del dret a l'habitatge de les persones en risc d'exclusió residencial, ja està en marxa. Amb la nova normativa, les administracions disposen de més instruments per ajudar les famílies que estan endeutades, ampliar el parc públic de pisos i evitar així els desnonaments.

Amb aquesta nova llei es dona, en paraules del Govern, "una resposta ràpida, necessària i de país" a la suspensió per part del Tribunal Constitucional (TC) de la normativa anterior, la Llei 24/2015, de mesures urgents per afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica. En concret, permet superar els tres elements clau de l'anterior normativa que quedaven suspesos pel TC: la mediació, el lloguer social i les expropiacions de l'ús dels pisos en cas de necessitat a municipis amb una alta demanda.

La llei va ser aprovada per unanimitat al Parlament el passat 23 de desembre i és fruit de la proposta elaborada pel grup de treball constituït per representants de la Generalitat, entitats municipalistes, el

Consell de l'Advocacia Catalana i l'Ajuntament de Barcelona.

MÉS COBERTURA

Una de les principals novetats de la normativa és que s'amplia el nombre de municipis on el Govern acredita que hi ha una alta demanda d'habitatge social. En concret, han passat de 72 a 234 a tot Catalunya, mentre que a l'àmbit metropolità, l'increment ha estat de 43 a 95. En

Amb l'impost de pisos buits es podran recaptar 20 milions

aquests municipis, el Govern podrà aplicar l'impost sobre pisos buits i recaptar fins a 20 milions d'euros.

Amb la nova normativa a la mà, aquests municipis tenen eines per poder intervenir en matèria d'habitatge i evitar l'exclusió residencial. En concret, poden expropiar temporalment l'ús dels pisos buits d'entitats financeres i grans propietaris per donar-los un ús social.

La llei també prioritza la mediació entre els bancs i les famílies amb sobreendeutament a causa de l'habitatge, amb la qual cosa es busquen solucions per evitar que hagin de marxar de casa seva. En aquesta línia, s'estableixen mesures per realitzar amb lloguer social famílies en risc d'exclusió i de ser desnonades.

Més de 1.100 tècnics d'habitatge i de serveis socials, responsables jurídics, així com càrrecs electes han participat en les set jornades de formació sobre les novetats de la llei i ja s'han constituït les vuit comissions de sobreendeutament, formades per representants del Govern, les entitats socials, advocats, ajuntaments i entitats financeres, que ajudaran les famílies més vulnerables.

COMPROMÍS DEL GOVERN

Per altra banda, la normativa recull el compromís del Govern de presentar, en un màxim de nou mesos, una llei per regular el lloguer a Catalunya. Aquesta futura legislació es basarà en els criteris del grup de treball sobre el lloguer impulsat per la Generalitat i que va presentar les seves conclusions al gener.

Les eines que aporta la llei

PISOS BUITS ▶ La norma possibilita expropiar l'ús de pisos buits d'entitats financeres i grans propietaris per donar-los una utilitat social durant un període d'entre 4 i 10 anys, emparant-se en la llei d'expropiació. Aquesta mesura compta amb una dotació de 14 milions, els quals aportaran a parts iguals els ajuntaments dels 234 municipis amb forta demanda d'habitatge social i la Generalitat. Es calcula que es podrà expropiar l'ús de 2.000 pisos buits.

REALLOTJAMENT ▶ La nova norma obliga les entitats financeres i grans propietaris a realitzar famílies en risc de ser desnonades

amb un lloguer social durant tres anys ampliables a tres més.

MEDIACIÓ ▶ El nou text legal estipula la creació de comissions arreu del país que analitzaran els casos de sobreendeutament de famílies a causa de l'habitatge per trobar una solució. Seran les Comissions d'Habitatge i Assistència davant Situacions d'Emergència Social (CHASE). El Govern ha elaborat diverses guies de suport, per orientar els ciutadans, les entitats financeres i els ajuntaments a l'hora d'aplicar la nova llei, que es poden descarregar al web d'Habitatge de la Generalitat.

La Festa Major del Centre va viure el passat 18 de març una nova edició que va arrencar a les 11 del matí amb una mostra de les seccions. El programa festiu va continuar amb les portes obertes al Teatre de Sarrià, amb jocs de taula i la trobada castellera i de tabalers. A l'hora de dinar el protagonisme va ser per la calçotada.

Dos estudiants creen un dron per trobar mines antipersona

» Són alumnes del Grau Superior de mecànica dels Salesians de Sarrià
» El projecte ha rebut el reconeixement del Ministeri de Defensa

TECNOLOGIA ▶ Dos alumnes que han acabat els estudis de mecànica de Grau Superior dels Salesians de Sarrià, Jesús Suriol i Daniel Llopart, han creat un dron per localitzar mines antipersona amb l'objectiu de salvar vides.

L'invent forma part del projecte batejat amb el nom de 'Dron 500' i ha estat tutoritzat per dos professors del centre, Raúl Fernández i Pau Giralt. De fet, el projecte va rebre el Premi especial del Ministeri de Defensa durant la celebració del Premi Don Bosco 2017, que es van celebrar el passat 1 i 2 de març a Saragossa. Aquests guardons busquen fomentar la creativitat, la investigació i la innovació en l'àmbit de la Formació Professional, el Batxillerat i els primers anys d'universitat.

Des dels Salesians expliquen que el dron ha estat "dissenyat per identificar objectes metàl·lics

Imatge de l'equip que ha creat el dron. Foto: Salesians

sota terra, i especialment per trobar material bèl·lic". L'objectiu principal d'aquest aparell, afegeixen des del centre, "és localitzar aquest tipus de material en zones potencialment perilloses, per a la posterior desactivació i eliminació". A banda d'això, aquest dron també vol ampliar les seves aplicacions dins de l'àmbit militar, com per exemple donant suport mèdic transportant equips sanitaris o eines per

fer operacions d'urgència en zones de conflicte.

BAIX COST

Per crear l'aparell, Suriol i Llopart es van inspirar en un prototip americà que té un cost de centenars de milers d'euros. En aquest cas, però, el cost del dron no supera els 3.000 euros. Tots els implicats en el projecte han mostrat la seva satisfacció pel reconeixement que suposa el premi rebut.

Una baralla a la plaça del Doctor Andreu acaba en atropellament

SUCCESSOS ▶ Una festa universitària que se celebrava la matinada del 10 de març a la zona d'oci nocturn que hi ha al voltant de la plaça del Doctor Andreu va acabar, segons va avançar el diari Ara, en una baralla amb un atropellament a una jove universitària.

Tal com va explicar l'Ara, els fets van començar quan tres homes van increpar un estudiant als lavabos del bar musical Mirablau, on alumnes de l'Escola Universitària Mediterrani feien una festa. Quan el bar va tancar, els tres homes van pujar al cotxe i van co-

mençar a derrapar simulant que volien atropellar el grup de joves. Posteriorment un dels estudiants va llençar un got contra el cotxe i li va trencar la lluna del vehicle. El conductor va agafar una clau anglesa i un martell i es va començar a barallar amb el noi. Un cop va decidir marxar, va atropellar una noia del grup d'estudiants.

Els tres homes -un gaudia d'un permís penitenciari- van ser detinguts, tot i que posteriorment van quedar en llibertat. Els ferits, amb lesions lleus, van explicar que es troben bé.

Els cotxes perden un carril de baixada en un tram de Balmes

MOBILITAT ▶ El tram del carrer Balmes que va de la plaça Molina a la ronda del General Mitre ha perdut un dels tres carrils de baixada per a cotxes per tal que les motos hi puguin aparcar.

Aquest canvi respon al pla del Districte que busca limitar l'alta presència de motos -també de mobiliari urbà- a les voreres. Així doncs, el pla municipal contempla la reubicació de 30 contenidors, 100 aparcaments de motos, una vintena de places de càrrega i descàrrega de mercaderies i 15 aparcaments de bici-

cletes a l'alçada de l'estació de Pàdua dels Ferrocarrils de la Generalitat.

Durant el darrer Consell Plenari, el regidor del Districte, Daniel Mòdol, va explicar que l'objectiu "és fer valdre l'espai públic, prioritzar la figura del vianant i evidenciar que la ciutat està en una dinàmica de pseudoprivatització d'aquests espais, sobretot per l'apropiació indeguda de ciclomotors i motocicletes i per la presència de contenidors i altre tipus de mobiliari municipal".

Demanen a l'Ajuntament que recuperi la Sala Granados

REIVINDICACIÓ ▶ Un grup de veïns relacionats amb el món de la música han posat en marxa la iniciativa 'Salvem la Sala Granados', tal com ha informat Bevé. Demanen recuperar la torre del número 18 de l'avinguda Tibidabo com a sala de concerts, espai museístic i documental i com a estudi laboratori per a professionals de la música.

L'edifici, que està abandonat, va ser construït el 1911 pel doctor

Salvador Andreu per al compositor Enric Granados, amb qui compartia una relació d'amistat.

De fet, aquest grup de veïns intenten recuperar aquest espai des de l'any 2009 però les negociacions amb els propietaris de l'edifici, l'asseguradora REALE, no han funcionat. És per això que ara demanen que l'Ajuntament parli amb la propietat per saber quines opcions hi pot haver per recuperar l'espai.

Ofertes de feina

Maquetador

Incorporació immediata
Mitja jornada o col·laborador
Imprescindible coneixements de Photoshop i Indesign
Resident a Barcelona ciutat

Comercial de publicitat

Incorporació immediata
Alta a la Seguretat Social
Jornada completa, mitja jornada o col·laborador

Distribuïdor de periòdics amb

o sense furgoneta pròpia

Carnet de conduir B o superior
Horari comercial de dilluns a divendres
Jornada completa
Alta a la Seguretat Social o autònom

UNA PORTA OBERTA A L'HABITATGE

Perquè comptes amb **ajuts per pagar** el lloguer o la hipoteca, amb **pisos públics** de lloguer social i amb eines de **mediació amb els bancs** per evitar desnonaments.

Estem molt a prop teu per garantir el dret a l'habitatge. Adreça't a la teva **Oficina Local d'Habitatge**.

UNA PORTA OBERTA
A L'HABITATGE

Més informació a
habitatge.gencat.cat

**Generalitat
de Catalunya**

El Ple vol que l'Ateneu Popular sigui un equipament públic

POLÈMICA ▶ La casa okupada del número 29 del carrer Hort de la Vila, convertida per un grup de joves sarrianencs en l'Ateneu Popular, continua envoltada de polèmica. El Ple del Districte va aprovar el passat 16 de març una proposta no vinculant presentada pel Grup Demòcrata que demana convertir aquest espai en un equipament públic. La proposició va tirar endavant amb els vots del govern, del Grup Demòcrata, del PP i Ciutadans i l'abstenció d'ERC.

Pol Lloró, portaveu del Grup Demòcrata, va afirmar abans de presentar la proposició que "la finca es troba en mal estat de conservació, amb greus patologies, i suposa un risc per a les persones que hi pugui haver en el seu interior". Lloró va afegir que "el districte pateix un dèficit històric d'equipaments i aquesta finca de propietat municipal hauria d'esdevenir un equipament obert a tots els veïns i veïnes". És per això que el Grup Demòcrata demana que el govern municipal "impedeixi l'accés ciutadà a la finca i que faci les reformes oportunes perquè aquest espai pugui esdevenir al més aviat possible un equipament municipal al servei de tota la ciutadania".

La casa està okupada des de fa poc més d'un any. Foto: Cristian López

Amb l'arribada del PSC al capdavant de la regidora del Districte, la situació de la casa okupada d'Hort de la Vila ha canviat, segons explica el col·lectiu de joves que l'okupen. "No hi ha voluntat de diàleg i ens asabentem de les coses per la premsa", explicava fa unes setmanes un dels integrants de l'Ateneu Popular a *Línia Sarrià*. En un comunicat publicat el 4 de febrer, des de l'Ateneu ja van afirmar que "l'Ajuntament ha trencat les relacions amb nosaltres".

Durant el Ple, Mòdol va assegurar no haver rebut "cap petició de les persones que hi ha

a Hort de la Vila", al mateix temps que es va oferir a rebre'ls quan convingui, sempre "dins de la legalitat absoluta". Tot i això, Mòdol va voler deixar clar que la iniciativa d'aquest col·lectiu juvenil "va començar amb bona voluntat, però per damunt de tot hi ha la seguretat i la defensa del bé comú".

A PROP DELS 5.000 EUROS

En paral·lel, des de l'Ateneu Popular continuen tirant endavant la seva campanya de micromecenatge per aconseguir 5.000 euros per reformar aquest espai. Al tancament d'aquesta edició ja havien recaptat 4.080 euros.

Colau es reuneix amb uns 200 sarrianencs a l'Escola Orlandai

PARTICIPACIÓ ▶ L'Escola Orlandai de Sarrià va acollir el passat divendres 10 de març una nova edició de les "Trobades amb l'alcaldeessa". A la sessió, que servia per tractar qualsevol qüestió relacionada amb Sarrià, hi van assistir uns 200 veïns.

Al llarg de l'acte, que va durar més de dues hores, diferents veïns i veïnes van poder preguntar sobre diferents temes. La mobilitat, la convivència, l'habitatge i el medi ambient van ser les qüestions que van aparèixer amb més freqüència durant la sessió. Algunes de les peticions més destacades van ser la de la pacificació de la Via

Augusta i la Ronda de Dalt, feta per part de l'Associació de Veïns de Sarrià, o la construcció d'un institut públic a Sarrià per part de la Coordinadora d'AMPA d'escoles i instituts públics de Sarrià-Sant Gervasi. També cal destacar la intervenció d'un veí que va recordar que Sarrià-Sant Gervasi també és un districte amb necessitats socials. La pobresa oculta o les necessitats en habitatge van ser dues problemàtiques que aquest veí va esmentar.

Aquesta és la segona Trobada que acull el districte. La primera es va celebrar al barri de Vallvidrera-Tibidabo-Les Planes ara fa un any.

Garro

Exposición de baños, cocinas, parquet y cerámica

Contamos con los mejores proveedores,
las marcas más conocidas y de mayor prestigio

Gestionamos proyecto de rehabilitación Integral

A 10 minutos de Barcelona

Carretera Santa Creu de Calafell Km. 10,7 · SANT BOI DE LLOBREGAT
08830 (BARCELONA) · Teléfono: 93 654 60 00

No hi donis més voltes.

Millors assegurances a millors preus a FÉNIX Directo

TERCERS

des de

200€

Termini 2017-2018, 10000 km, IVA inclòs, 2017
T: www.fenixdirecto.com

TERCERS

AMB ASSISTÈNCIA EN VIATGE

des de

114€

Termini 2017-2018, IVA inclòs, 2017
T: www.fenixdirecto.com

Truca al
902 44 76 44

FÉNIX DIRECTO
Segur que sí

Visita Cars Barcelona a Passeig Reina Elisenda 7
i aconseguix 30€ de descompte directe a la teva factura*.

Ara més a prop teu. T'hi esperem!

*Vàlid fins el 30/06/2017 per a qualsevol intervenció a taller. IVA inclòs.

Mercedes-Benz

The best or nothing.

CARS BARCELONA Taller autoritzat Mercedes-Benz

Pg. Reina Elisenda de Montcada, 7. BARCELONA. Tel.: 93 204 83 52

www.carsbarcelona.es - info@carsbarcelona.es

Segueix-nos a

“L'àrea metropolitana és una estructura d'Estat: ens juguem el futur aquí”

Carles Puigdemont

President de la Generalitat

Arnau Nadeu

Fotografia: Neus Marmol

Arribem a primera hora de la tarda al Parlament. És dia de sessió plenària. A la planta noble, les corredisses per anar a votar quan sona la campana se succeeixen. Les converses de passadissos també. L'enmig d'aquesta atmosfera ens rep el president Puigdemont. Parlem en clau local durant una hora i mitja. La proximitat com a fil conductor.

Ja fa setmanes que va complir el seu primer any de mandat. Quina nota es posa en clau metropolitana?

No em poso nota. Crec que no ens l'hem de posar nosaltres. Ens poséssim la que ens poséssim no seria creïble. Si la tiréssim massa avall, la gent diria que és falsa modestia. Si la tiréssim massa amunt, es diria que és sobrevaloració. La nota l'han de posar els ciutadans i, sobretot i en particular, els alcaldes i alcaldesses d'aquest territori.

Amb tots ells ha demostrat tenir-hi una bona sintonia. Per exemple, l'alcalde de l'Hospitalet,

Núria Marín, ens deia en una entrevista que fa un any el diàleg amb la Generalitat “no era possible” i que des de la seva arribada a la presidència sí que ho és. Què ha canviat?

No ho sé, perquè no puc respondre per quina era la relació fa un any i què és el que fa explicable que hi hagués la situació que hi havia. Segur que hi ha arguments per a tots els gustos.

Potser el seu passat d'alcalde és un factor diferencial que explica el canvi.

El que és cert és que jo em continuo sentint alcalde. Quan vaig a un municipi empatitzo directament amb l'alcalde o l'alcaldeessa, al marge del color polític que tingui. Perquè sé que tots ells han estat al capdavant de la societat en uns moments molt difícils i que són els primers responsables que el sistema no hagi caigut. Per tant, s'ha de ser solidari amb ells, perquè, de fet, difícilment tenim agendes gaire divergents de país.

Ah no?

El que preocupa un alcalde o alcaldessa preocupa el president de la Generalitat. I per això jo em poso a disposició de tots els ajun-

taments, que són la primera línia de defensa de l'Estat del benestar. Fer-ho forma part de la meva convicció, que a més a més ve alimentada per aquesta vocació d'alcalde que jo no he deixat de tenir. La mirada d'alcalde no es perd mai.

“La independència no és l'objectiu, és l'instrument per tenir un futur millor”

Refer ponts amb l'àrea metropolitana ha estat i és una de les seves prioritats?

És una prioritat de país. L'àrea metropolitana és una estructura d'Estat. No hi pot haver futur de progrés per a Catalunya sense la realitat metropolitana, que està cridada a jugar un rol aglutinador i vertebrador potentíssim. Tant si ens ho mirem des d'un punt de vista econòmic com de coneixement, d'agenda social... L'àrea metropolitana en el seu conjunt és un pilar fonamental. Catalunya es juga el seu futur aquí.

Sobretot en termes econòmics, per descomptat.

La part del PIB de Catalunya que es concentra en aquest territori és immensa, i la potencialitat que té també. Només que analitzem el teixit de centres de recerca i de coneixement públics i privats ja ens en fem la idea. És un dels grans districtes europeus. Per tant, aquesta vocació europeista que té tot l'entorn metropolità és el factor que el Govern no només vol acompanyar, sinó també potenciar. Comptem plenament amb el rol que ha de jugar tot aquest territori en la construcció de la Catalunya del futur.

Entenc que fa referència a la Catalunya independent que vostè desitja, però estem parlant d'un territori on, tradicionalment, l'independentisme ha arrelat poc.

No ens obsessiona fer créixer la base independentista a l'àrea metropolitana. El que és important és que compartim allò que ja sabem que existeix: el captament democràtic. Diguem-ho d'una altra manera. Durant moltes dècades, l'autonomisme ha governat regions de Catalunya netament independentistes i no ha passat res. És a dir, el tema no va de ser o no

ser independentista, o de ser o no ser autonomista. Tothom pot contribuir a la defensa i al sosteniment del país. Jo no tinc cap dubte que els ciutadans de l'àrea metropolitana ja ho fan al mateix nivell que la resta i que ho seguiran fent, hi hagi una majoria política d'un sentit o d'un altre. Perquè per sobre de tot, el que sí que és indiscutible és el seu compromís democràtic.

La defensa del dret a decidir.

Exacte. Totes les enquestes que es publiquen sobre quina és la percepció dels catalans respecte del dret a decidir indiquen que la immensa majoria, el 80% i de vegades més, estan d'acord a fer un referèndum. I això no prejutja que estiguin a favor o en contra de la independència.

Més aviat sembla que estan dividits, en aquest sentit.

Això és secundari, quan parlem de respecte al dret a decidir. El que és important és aquesta voluntat de resoldre i de voler construir un esdevenidor comú a partir de la democràcia. I aquí no hi ha diferències. És igual la Catalunya metropolitana que la Catalunya no metropolitana. La Catalunya central que la Catalunya perifèrica. És igual. El capteni-

- **Molta gent veu amb por el camí cap a la independència, president.**
- **És clar, perquè hi ha una maquinària per atemorir. Es diuen ridiculeses grotesques.**
- **Molts ciutadans se les creuen.**
- **No ens han de tremolar les cames. Val molt la pena construir un nou país.**

ment és el mateix. I això és una de les coses de les quals com a país ens hem de sentir més orgullosos. Hi ha una solidesa de la convicció democràtica, es pensi el que es pensi, que és el que fa fort el moviment del dret a decidir.

Això no li qüestiono.

[Fa una pausa]. Per tant, tot plegat és el que ens fa sentir molt esperançats pel que fa a la construcció d'aquest país. Al costat d'aquest 80% llarg de gent que totes les enquestes diuen que vol un referèndum, hi ha gairebé la mateixa xifra de ciutadans que acceptarien el resultat d'aquesta votació. I això són tant els del sí com els del no. Què vol dir, doncs? Que som una societat no només profundament democràtica, sinó també profundament unida entorn de la idea de resoldre les legítimes diferències polítiques a través del vot.

En tot cas, des del món independentista es vol fer un referèndum per guanyar-lo, i això passa per fer créixer la base que dona suport a l'Estat propi a l'àrea metropolitana. Què s'ha de fer?

Explicar que l'objectiu no és la independència. La independència és un instrument, com pensàvem que podia ser-ho l'autonomia, per al desenvolupament de les persones, dels col·lectius, de les empreses, de les famílies. Però ho hem intentat i hem vist que el vehicle, l'autonomia, ja no era útil. Al revés, anava perdent capacitat de res-

posta davant dels problemes i les demandes de la gent. Tant si parlem de mobilitat, de la qual l'àrea metropolitana n'és deficitària, i de quina manera, com si parlem d'habitatge, de pobresa energètica, de refugiats, de salut... L'instrument autonomia ha caducat. A més, està en mans d'un Estat, governat pel PP durant molts anys i cridat a ser-ho per la dreta espanyolista durant molts més, que es dedica a anar reduint les competències i la capacitat financera de l'autonomia. Per tant, què li diem a la gent?

Que cal un Estat independent?

Que per seguir prestant bons serveis i garantir el futur dels fills i nés de tots els catalans que viuen i tre-

“Ningú et demanarà que et deixis de sentir espanyol per construir i participar de l'Estat català”

ballen a Catalunya, ens cal un instrument modern i nou. I aquest instrument es diu Estat: Estat independent. Però és un instrument. L'objectiu continua sent el mateix. Així com al principi l'autonomia va donar resposta a les esperances de molta gent i va poder desplegar una xarxa de centres de salut, edu-

catius i d'infraestructures territorials i comarcals molt poderosa, l'Estat és l'instrument que pot donar resposta als desafiaments del segle XXI.

Expliqui's.

L'exigència de la societat catalana, cada vegada més internacionalitzada, que sent propis els desafiaments com el canvi climàtic, les crisis humanitàries i la lluita per la democràcia i la pau al món, fa necessària un altre instrument. Hi ha un desig d'insubornable modernitat en tots els catalans, pensin el que pensin. De país modern, diguem-ne. I per donar resposta a aquesta aspiració de modernitat, que històricament sempre ha tingut Catalunya, avui l'instrument es diu Estat. És l'explicació d'això el que farà que molta gent entengui que, tingui la identitat que tingui, cosa que és innegociable, l'instrument per respondre i donar esperança i oportunitats de futur es diu Estat propi.

Vostè parla d'esperança i d'oportunitats, però molta gent veu amb por el camí cap a la independència. I no sé si la via unilateral per arribar-hi hi ajuda gaire.

La por paralitza. És un instrument al servei del conservadorisme més retrògrad, del poder clàssic, que amb la por en fa prou per paralitzar. Però crec que a això ens hi hem de sobreposar tots. Jo el primer, com a president, però seguidament tothom. Aquí no ens han de tremolar les cames. Perquè val la

pena, val molt la pena, que intentem construir un país en el qual puguem sentir que l'Estat no ens va en contra, com passa ara.

No tothom comparteix aquesta visió.

Bé, jo crec que avui a Catalunya no cal ser independentista per percebre que l'Estat espanyol ens va en contra. Qui agafa el tren cada dia sap de què parlo, per exemple. Però és veritat que cal tenir coratge per sobreposar-se a les campanyes de la por que ens fan. Que si podrà la pensió, que si no podrà anar a visitar els teus parents de fora, que si no podrà parlar en castellà... Un seguit de ridiculeses grotesques, vaja.

Però que molta gent es creu.

És clar, perquè hi ha tota una maquinària de propaganda orientada a la política de la por. I no hi ha res més allunyat de la llibertat i de la democràcia, siguis independentista o no, que la por i l'actuació encaminada a construir una narrativa per atemorir la bona gent. És injust, a més a més. Perquè és clar que la gent pot tenir motius per estar preocupada... ¿Però que no ho està ja avui en dia per les pensions, per exemple? Qui espanta les pensions avui? No és pas l'independentisme. És un Estat espanyol que va buidant la guardiola d'una manera que tothom sap que posa en risc el sistema. I això no ho està fent l'independentisme. Ho està fent l'unio-nisme.

Potser s'hauria d'explicar millor, doncs.

El que ens agrada explicar sempre és que l'Estat català del futur no pot cometre l'error de l'Estat espanyol, el qual té territoris que senten que els va en contra. L'Estat català ha de ser el de tots els catalans, pensin el que pensin. Se sentin espanyols o se sentin d'un altre origen, perquè això és innegociable. Però l'Estat l'han de sentir com a propi.

Com s'aconsegueix això?

Garantint que quan necessitin de l'Estat un bon servei de Rodalies, el tinguin. Que quan necessitin de l'Estat unes bones pensions, les tinguin dignes. Que quan necessitin de l'Estat un bon salari mínim, el tinguin. Que quan necessitin tot un seguit de prestacions per competir amb altres territoris europeus

on la seva administració sí que els ajuda, l'Estat respongui. Que quan exigeixin un model energètic amb uns preus de l'energia adequats, l'Estat hi sigui. Amb tot, un Estat que vetlli pels interessos de tots els catalans i que no els preguntin de quina manera pensen. Avui sabem tristament que l'Estat espanyol sí que ens pregunta si som d'una manera o d'una altra, com ha demostrat amb les beques, per exemple. ¿Per què els estudiants catalans han hagut de rebre més tard que la resta d'estudiants d'Espanya l'import de les beques al qual tenien dret?

Vostè què creu?

Per què són catalans? Aquest error que comet l'Estat espanyol de dirnos que, per ser espanyols, primer hem de deixar de ser catalans, nosaltres no el cometrem. Aquest és el gran atractiu de construir un nou Estat independent: que el pot fer la gent, pensin el que pensin. No cal ni tan sols sentir-se catalanista per poder participar en la decisió de com serà l'Estat que governarà la teva vida. No cal. No estem davant la construcció d'un Estat iden-

“Qui espanta les pensions avui és l'Estat espanyol, que les posa en risc buidant la guardiola”

titari. Ningú et demanarà deixar-te de sentir espanyol per construir i participar activament de l'Estat català. No t'ho demanarà ningú. Al contrari, serà un Estat modern.

N'hi ha prou amb aquesta argumentació per vèncer la por de la qual parlàvem abans?

Bé, jo crec que aquesta és la fortalesa en la qual podem basar-nos per desconstruir les campanyes de la por. Per lluitar contra la propaganda injusta dissenyada per espantar la bona gent d'arreu del país. I és aquesta fortalesa la que també explica la força, encara ara, del nostre moviment, malgrat tenir-ho tot en contra.

[Continua a la pàgina següent] ▶

“Per fer front a la bombolla del lloguer cal poca demagògia i més efectivitat”

Acabem preguntant al president si, una vegada finalitzi el mandat, li agradaria tornar a ser alcalde de Girona:

“Jo tota la vida em sentiré alcalde. Va ser una etapa molt feliç. Però des que sóc president de la Generalitat la meua vida ha canviat radicalment, i Girona està en molt bones mans. Si quan acabi el mandat tinc la possibilitat de fer política en majúscules, no la descarto. Però ja ho veurem. Això no interessa a ningú, perquè ja no seré president. [Somriu]”

◀ [Ve de la pàgina anterior]

Parlem de Barcelona, president. Aquí, als districtes més cèntrics (Ciutat Vella, Gràcia, Eixample i part de Sant Martí i Sants), el tema estrella és el turisme. Com veu aquest debat?

Nosaltres hem dit en més d'una ocasió que hem d'anar alerta amb la turismofòbia. El turisme és un sector molt important a Catalunya. Crea llocs de treball directes i indirectes. Té efectes immediats sobre el sector serveis i el primari. Els turistes es mengen els nostres en-

“Si Barcelona va bé,
Catalunya va bé.
I al revés igual.
Tant Colau com jo
ho hem entès”

ciams, la nostra carn, es beuen la nostra llet i així amb tots els productes que produïm. Compren els nostres objectes. Consumeixen cultura i oci. Compren habitatge, mobiliari... És a dir, els 18 milions de turistes que visiten Catalunya són molt importants per a la nostra economia i la creació de llocs de treball. ¿Com podem combatre el nivell d'atur que tenim si anem en contra d'un dels sectors que té capacitat de generar ocupació? Per tot plegat, jo m'oposo a la turismofòbia.

Potser hi ha llocs on els efectes negatius col·laterals pesen més que aquesta argumentació.

Bé, dit això, també estic absolutament d'acord que el turisme, com tota activitat econòmica, ha de tenir unes pautes de regulació perquè no es converteixi en la llei de la selva i perquè es vagi adaptant tot el que calgui a l'evolució del sector. Avui hi ha una part de Barcelona que percep el turisme com un problema, és cert. Per tant, hem de veure per què està passant això, què hi ha de veritat i quins canvis s'han d'impulsar. Però sempre alertant que no podem anar en contra d'un sector que encara té una gran capacitat de creació de llocs de treball i de generació de riquesa.

Precisament, la creació de llocs de treball i la generació de riquesa és la urgència més important als districtes menys cèntrics (Nou Barris i part d'Horta i Sant Andreu). En aquests barris són molts els que ja no poden pagar ni el lloguer de casa seva.

Aquest és un tema que ens ocupa molt. I treballem per explo-

rar de quina manera podem intervenir-hi, respectant lògicament el mercat, perquè no hi hagi ni lloguers abusius ni una bombolla que exclouï part dels veïns de la possibilitat de viure al seu barri. Som conscients que hi ha una realitat que, si no la controlem, ens pot causar uns efectes perversos. Però hem de conciliar les dues coses: el dret a l'habitatge i el dret al mercat i a la propietat immobiliària.

Regular aquest mercat solucionaria el problema?

No és tant el fet de regular-lo, sinó el fet de posar incentius perquè hi hagi lloguer social. En aquest àmbit sí que les administracions, i particularment la municipal, té recursos per poder-ho fer. Segurament no pot subvencionar l'IBI, però deu poder bonificar una part d'aquest impost a canvi d'un lloguer assequible, per exemple. Bé, hi ha diverses fórmules, ara no vull destacar-ne cap en concret. El que s'ha de fer és invertir-hi molt amb diàleg, amb concertació... És un treball d'ajustament fi. És probable que el que sigui vàlid per a un barri no ho sigui per a un altre. Per tant, potser una política general per resoldre el problema no és tan convenient com la idea d'actuar zona per zona. Tot plegat demana poca demagògia i molta més efectivitat pràctica.

Últimament han firmat acords importants amb l'Ajuntament, com el de l'esperat tancament de la Model o el que permetrà fer arribar el metro als barris de la Marina. S'entén bé amb l'alcaldesa Ada Colau?

Sí, en general m'entenc bé amb el conjunt d'alcaldes i alcaldesses, i en particular amb l'alcaldesa de la capital de Catalunya. Gairebé és una obligació, però també és una convicció. Si Barcelona va bé, Catalunya va bé. I si les coses li van bé a Catalunya, a Barcelona també. Això ho hem entès tots dos i, per tant, des d'aquest punt de vista ja hem demostrat que ens podem entendre. Vostè acaba de posar alguns exemples de grans acords, dels quals n'estic molt orgullós.

En destacaria algun en particular?

El de la Model, perquè feia dècades que es reclamava i ara, sense fer gaire soroll, hem pres decisions pràctiques. Això és el que jo voldria posar en relleu, perquè són coses que sumen. Repeteixo: si Barcelona va bé, Catalunya va bé. I al revés igual.

Creu que Barcelona va bé després de dos anys de govern Colau? El seu partit a nivell local diu que

veu la ciutat “degradada”, “sense rumb”... I a districtes com les Corts i Sarrià s'han viscut fenòmens, com el de les okupacions, que han aixecat polseguera en llocs gens habituats a aquestes situacions.

Jo no puc fer les funcions de cap de l'oposició de l'Ajuntament de Barcelona. Jo respecto tothom i, per tant, no entraré en un debat d'anàlisi política de la ciutat. Tinc la meua opinió al respecte, lògicament, però jo visc a Girona i conec bé la realitat d'allà. La de Barcelona la conec prou bé, però crec sincerament que no em pertoca a mi entrar ara en un debat de la gestió municipal de la ciutat.

Li preguntava en tant que capital de Catalunya, perquè com deia vostè, per al país és molt important que Barcelona vagi bé.

Davant dels grans desafiaments que té el país, jo estic convençut que Barcelona no s'hi girarà d'esquena. Finalment, estic content que avui l'Ajuntament de Barcelona, després d'un període inicial que podia ser incert, estigui amb el Mobile World Congress, per exemple. Em satisfà que passi

“Estic content que Barcelona es comprometi a defensar el dret a decidir”

això. I és que el fet que alguns dels projectes que té el país comptin amb l'empenta de Barcelona és fonamental, perquè és una gran ciutat internacional. També estic content que Barcelona es comprometi a defensar el dret a decidir i que la seva alcaldessa participi en el Pacte Nacional pel Referèndum.

Però encara no ha posat a votació l'adhesió de la ciutat a l'Associació de Municipis per la Independència.

No... [Somriu]. Però a mi sempre m'agrada veure les coses en positiu. I com que el president de la Generalitat no pot fer de cap de l'oposició d'enlloc, ni de Barcelona ni de cap altre municipi, l'obligació que té el Govern és la de col·laborar amb tots els ajuntaments. I jo crec que això també val a l'inrevés. Els ajuntaments tenen una part de responsabilitat amb el país. I més si s'és la capital de Catalunya. En aquest cas, crec que hi ha un plus de responsabilitat. Tot plegat és un win-win, i en aquest escenari ens movem. ■

línia 20 edicions
418.617 exemplars
difusió controlada per OJD-PGD

Barcelona · Barcelonès Nord · l'Hospitalet · Baix Llobregat · Baix Maresme · Vallès · Turisme

comunicació21

publicitat@comunicacio21.com · 686 429 517 · comunicacio21.cat

Celebra el Dia Mundial de l'Aigua al Museu Agbar!

26 de març d'11 h a 14 h
Descobreix el camí de l'aigua abans i després de l'aixeta
(Experiments i dinàmiques per descobrir les funcions de la Central Cornellà dins el cicle integral de l'aigua.)
ACTIVITAT FAMILIAR. Edat recomanada de 6 a 12 anys

Del 18 al 26 de març
Portes obertes
Horari: de 10 h a 18 h de dimarts a dissabte, diumenges de 10 h a 14 h

19 i 26 de març
A les 11 h i a les 12 h
Visita comentada
PÚBLIC GENERAL
A les 13 h
Posada en moviment de la màquina de vapor

ACTIVITATS GRATUÏTES

Agbar
Museu de les Aigües

22 MARZO
DÍA MUNDIAL DEL AGUA

www.museudelesaigues.cat
Ctra. de Sant Bol, 4-6
08940 Cornellà de Llobregat
Tel. 933 473 538

Com arribar-hi:
Metro L5 Cornellà Centre
Trambaix T1 i T2 Les Aigües
FGC L8 Cornellà Riera
Bus 67, 68, L74, L75, L77, L82, L85

veïns en línia

El judici del cas Palau, en marxa

La FAVB, que exerceix d'acusació particular, confia que Millet sigui condemnat a presó

JUSTÍCIA/ La Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona (FAVB), que exerceix d'acusació particular en el cas de l'espòli, la corrupció i el malbaratament al Palau durant els anys en els quals Fèlix Millet i Jordi Montull n'estaven al capdavant, va oferir una roda de premsa el passat 28 de febrer per explicar la seva postura un dia abans de l'inici del judici.

La presidenta, Ana Menéndez, el seu vicepresident, Albert Recio, i l'advocat Àlex Solà van ser els encarregats d'explicar el punt de vista de la federació en aquest cas. Els representants de l'entitat van explicar que aquest cas entra en una doble dimensió, de "saqueig del patrimoni públic" i de "corrupció política". Al mateix temps, es van mostrar confiats que Millet haurà d'entrar a la presó i van assegurar que en cap cas acceptaran un pacte que impliqui una rebaixa de la condemna o que serveixi per evitar que els principals acusats (els mateixos Millet, Montull, l'extresorer de Convergència, Daniel Osácar, i Gemma Montull) hagin d'ingressar a la presó.

Durant la seva compareixença, Ana Menéndez va assegurar que l'inici d'aquest judici significa "un bombardeig a l'oasi català", tot i que va lamentar que alguns dels possibles implicats en el cas no siguin jutjats perquè no s'hagi pogut provar la seva participació. Menéndez també va dir que, malgrat que el saqueig ha acabat, "no ha canviat res" en la direcció del Palau. Per la seva banda, el vicepresident Recio va apuntar que "el que estem fent és defensar el dret dels ciutadans. Estem parlant d'un procés que té una magnitud important i que suposa un desviament de fons públics absolutament obscè i, per tant, de-

fensem el dret de participar-hi". Posteriorment, Solà, que segons la FAVB ha tingut un paper clau perquè l'entitat hagi pogut exercir d'acusació particular, va afegir que espera que, un cop que hi hagi una sentència ferma sobre el cas, els acusats compleixin la pena que se'ls imposi. El lletrat va assegurar que, malgrat que la defensa faci servir l'edat avançada o possibles malalties amb l'objectiu d'aconseguir un tercer grau, aquesta qualificació s'ha de fer des de dins de la presó, de manera que no veuria motius perquè això no es produís. Tot i això, l'advocat va assegurar que intueix que els antics dirigents no passaran massa temps entre reixes. L'única 'concessió' que la FAVB va fer va ser dir que no s'oposaran a que Millet no hagi d'estar present a les sessions del judici, de manera que només hi haurà de ser a l'inici del judici i al seu final.

MILLET IMPLICA CDC

En la seva primera compareixença davant el jutge, Millet va confessar l'espòli del Palau, però també va implicar CDC en el cas. L'empresari va afirmar que el Palau servia per desviar diners de Ferrovial a Convergència a canvi d'adjudicacions d'obra pública i va afegir que un 2,5% del total del cost de l'obra era per a CDC, que ell rebia un 1% i que Montull es quedava amb un 0,5%.

EL CAS, EN UN BLOG

Precisament per anar seguint aquesta i altres informacions destacades del judici, la FAVB ha creat un blog informatiu en el qual va explicant en diferents entrades totes les novetats que es van produint al respecte. El blog és a www.favb.cat/caspalau.

L'associacionisme de la ciutat diu adéu a un dels grans, Josep Xarles

COMIAT/ L'activista veïnal santsenc Josep Xarles va morir el passat diumenge 5 de març després de patir una llarga malaltia. Xarles va ser vicepresident de la FAVB i també va ser el fundador i el primer president del Centre Social de Sants, el pal de paller de l'associacionisme veïnal de Sants, Hostafrancs i La Bordeta, fundat el 1971.

La lluita de Xarles va ser premiada l'any 2008 amb la Medalla d'Honor de Barcelona, però més enllà d'aquest reconeixement, Xarles era molt conegut i estimat en el món de l'activisme veïnal. Va arribar a la ciutat, al barri de la Bordeta, quan tenia 16 anys i de seguida es va implicar en les lluites veïnals contra el franquisme i va formar part del grup de joves activistes que es reunien a l'església de Sant Medir. Més endavant, va ser una peça clau per algunes reivindicacions que van suposar victòries importants pel districte, com ara la recuperació del Vapor Vell, la construcció del parc de l'Espanya Industrial o la transformació de les Cotxeres de Sants i, de forma més recent, de Can Batlló.

La mort de Xarles arriba poc més de tres mesos després de la d'un altre dels grans noms propis de l'associacionisme veïnal de la ciutat, Manel Andreu, que va morir el passat dia 26 de desembre i que era el president de la FAVB quan Xarles formava part de la Junta.

La FAVB torna a clamar per la regulació de les terrasses

ESPAI PÚBLIC/ Nova crida perquè les terrasses formin part "d'un projecte de ciutat accessible, habitable i sostenible". A finals del mes passat, la FAVB va publicar un manifest on tornava a reclamar la regulació de les terrasses i la preservació de l'espai públic com a un dret col·lectiu.

El text subratlla que les terrasses són part del paisatge de la ciutat des de fa temps i que s'han "acceptat i acollit amb normalitat", però alerta que la quantitat ha crescut en els darrers anys i que, en conseqüència, l'espai públic s'ha deteriorat per "la seva apropiació a gran escala pels agents econòmics i la seva destinació a finalitats privades". El manifest també recull les exigències de la FAVB, com ara que es garanteixi un espai públic ordenat i que es protegeixin els drets a la salut, al descans i a la mobilitat, que hi hagi més inspeccions per sancionar les terrasses que incompleixen la normativa o que es revisin els impostos que paguen els seus propietaris, entre altres.

veïns en línia

La UB i la FAVB fan pinya per recordar 45 anys de lluites veïnals

ASSOCIACIONISME/ La Universitat de Barcelona i la FAVB sumen forces per recordar gairebé cinc dècades de lluites veïnals a la ciutat. La federació i la UB han signat un acord perquè es traspassi l'arxiu històric de l'entitat al Pavelló de la República amb un triple objectiu: aconseguir la preservació de tot el material, que inclou alguns documents molt antics que s'han de digitalitzar, permetre la catalogació de tots ells i, per últim, facilitar l'accés a totes aquestes fonts d'informació (cartells, fotografies i textos) dels últims 45 anys a tothom qui les vulgui consultar.

El fons de la FAVB és el més important i extens que existeix sobre el paper dels veïns durant els anys de la transició i serveix per ajudar a entendre com s'ha transformat la ciutat en aquests anys. L'acord té una validesa de 10 anys, però tant la FAVB com la UB esperen renovar-lo. Això sí, manté la federació com a única propietària de tota aquesta documentació.

El conveni es va presentar el passat dia 2 amb una compareixença conjunta de la presidenta de la federació, Ana Menéndez, i del director del Centre d'Estudis Històrics Internacionals-Pavelló de la República i vicedegà de la Facultat de Geografia i Història de la UB, Andreu Mayayo.

Menéndez va felicitar-se per la importància de l'acord i va dir que això pot servir perquè les diferents associacions de veïns de la ciutat "prenguin consciència de la importància dels seus fons docu-

mentals" i els vulguin compartir. "Amb aquest acord amb la universitat volem donar visibilitat a tot el nostre llegat i posar-lo a l'abast de tothom", va afegir la presidenta.

Qui també va mostrar-se satisfet va ser Mayayo, que va destacar que "si la ciutat és com és, només és gràcies a tots els moviments veïnals", i va afegir que aquest fons documental servirà per "cobrir l'actual déficit que tenim sobre la història de l'associacionisme de la ciutat". Mayayo va explicar que a la universitat li interessa "el moll de l'os de la Favb: actes de reunions, cartes, demandes, al·legacions a plans urbanístics..." i va admetre que, gràcies a aquests documents, serà possible aportar "una visió més policèntrica del moviment veïnal, on els veïns es convertiran en els protagonistes de la història i no en actors secundaris". "Fins ara s'ha fet un relat d'un passat que no es correspon amb la realitat", va afirmar.

Després de les intervencions de Menéndez i de Mayayo va prendre la paraula l'historiador i periodista Marc Andreu, que va destacar el valor del fons de la FAVB, que "explica la història d'un temps i d'un país". Andreu també va voler destacar el paper que ha jugat la federació des del 1972 (l'any en el qual va ser legalitzada) i va assegurar que va servir com a "paraigües dels moviments democràtics que encara no estaven legalitzats". L'historiador ha tractat el tema de les lluites veïnals a la ciutat en el seu llibre *Barris, veïns i democràcia*.

Una taula rodona sobre franquisme i moviment obrer

MEMÒRIA HISTÒRICA/ Mantindre vives les lluites obreres del segle passat. Aquest va ser l'eix vertebrador de la Taula rodona sobre la repressió franquista i el moviment obrer que la Fundació Macosa del Museu Històric-Social de la Maquinista i Macosa va organitzar el passat dia 1 a la seva seu, al carrer Ferran Junoy, al districte de Sant Andreu.

Montse Milà, presidenta de la Fundació, va ser la presentadora de l'acte, que va moderar Munsu Monpió, i en el qual hi van participar Maria Calvo, una antiga membre de la JSU i del PSUC, i dos antics sindicalistes, Carles Vallejo i Domènec Martínez.

Quatre dies per recordar la figura de Berta Cáceres

HOMENATGE/ Coincidint amb el primer aniversari de l'assassinat de l'activista hondurenya Berta Cáceres, la Plataforma Berta Vive va dur a terme una sèrie d'activitats a principis d'aquest mes per homenajar la seva figura.

Les jornades van arrencar amb la projecció d'un documental sobre la seva figura als cinemes Girona i van seguir el dia 2 amb una concentració davant del consolat d'Hondures i una conferència a la Casa Amèrica. Divendres 3 es va fer el lliurament de premis del tercer festival DONAMCINE i els actes es van tancar el dia 5 amb una jornada cultural al matí i un concert a Can Masdeu, a Collserola.

Una xerrada temàtica sobre noves economies

ECONOMIA/ Els temps estan canviant ràpidament i, per tant, les relacions entre les persones també. L'economia no és un aspecte de la nostra vida quotidiana que es mantigui aliè a totes aquestes modificacions i per tal d'abordar els canvis, l'Aula Sagrada Família, a la Dreta de l'Eixample, va ser l'escenari d'una xerrada sobre noves economies el passat dia 2 de març.

En aquesta trobada, oberta a la participació dels veïns, hi van participar diferents representants del Banc del Temps de la Sagrada Família, del Mercat del Pagès, del Grup ECOS i de l'associació Esquerpa de l'Eixample Coopera.

Proposen desencallar el conflicte del Calaix de Sants sense enderrocar Can Vies

ENTITATS/ El Centre Social de Sants, amb el suport de la FAVB i del Secretariat de Sants, Hostafrancs i la Bordeta, va presentar el passat 23 de febrer una proposta per desencallar la tercera i última fase de la construcció del calaix ferroviari de Sants. Aquesta iniciativa veïnal planteja modificar el Pla General Metropolità i desafectar les parcel·les encara per executar, al mateix temps que demana deixar Can Vies fora d'aquest projecte. És a dir, no enderrocar Can Vies.

Aquestes entitats defensen que aquesta proposta permetria iniciar un procés de participació veïnal per redistribuir els accessos al Calaix i a l'estació de metro de Mercat Nou del carrer Riera de Tena. Segons el Centre Social de Sants, el sistema d'execució d'aquest pla d'actuació urbanística "fa actual-

ment inviable que es posin d'acord els propietaris de les finques afectades que fa 14 anys que estan en aquesta situació", i considera que "ajornar en el temps aquesta afectació no fa més que precaritzar els veïns i veïnes que hi viuen".

En aquest escenari també caldrà veure fins on arriba el consens veïnal, ja que també hi ha veïns que consideren que Can Vies s'hauria d'enderrocar. De fet, fa unes setmanes es va presentar una altra iniciativa que demanava l'enderrocament i la construcció de la rampa, tal com establien els plànols del 2003. D'altra banda, el govern de Colau, que sempre ha defensat el manteniment de Can Vies i havia demanat a les entitats que agafessin la iniciativa, ha dit que estudiarà la proposta veïnal.

Tendència | Els mercats reben 66 milions de visites el 2016

Els mercats de la ciutat van rebre 66,8 milions de visites durant l'any passat. Des del consistori expliquen que "es confirma una tendència a l'alça en el nombre de persones que van a comprar als mercats municipals". En concret, l'augment respecte de l'any anterior ha estat d'1,5 milions de persones més.

Impulsen una marca de productes propis de Collserola

» Ho fa el Parc Natural per evitar l'abandonament de terres agrícoles
» El vi de Can Calopa i els tomàquets de Can Mandó, alguns exemples

PROXIMITAT ▶ El Parc Natural de Collserola no és només un pulmó verd. És també un espai de referència per als seus veïns i veïnes, que poden anar-hi a passejar i descobrir la biodiversitat que hi ha. En aquest sentit, el consorci del parc vol impulsar una marca pròpia de productes autòctons de Collserola.

Els productes amb distintiu de qualitat són les mandarines, els tomàquets, el xai, el cabrit, el vi i la mel, i la voluntat del consorci és potenciar-los, donar-los a conèixer i comercialitzar-los per "evitar l'abandonament de les terres agrícoles i la pèrdua de biodiversitat", expliquen fonts municipals.

Amb tot, a l'estiu es començarà a comercialitzar el vi de Can Calopa, una masia del segle XVI propietat de l'Ajuntament que, a més, obrirà una agrobotiga i potenciarà l'enoturisme de la mà dels vins de la marca Producte de

Un exemplar de tomàquet Mandó. Foto: Fundació Miquel Agustí

Collserola. Ara per ara, és la cooperativa l'Olivera qui produeix vins negres a les vinyes de Can Calopa, amb les varietats de *syrah* i garnatxa. Aquesta cooperativa, per la seva banda, incorpora persones amb dificultats que participen activament en tot el procés d'elaboració del vi.

Per altra banda, el tomàquet de Collserola, un altre dels productes estrella del parc, pren el nom de la masia de Can Mandó, a Vallvidrera. Pesen entre 400 grams i un quilogram, i tenen la pell molt fina. Aquests tomàquets també es començaran a vendre a partir de l'estiu.

Barnavasi fa un bon balanç de la Fira Final de Temporada

MOSTRA ▶ L'associació de comerciants Barnavasi va celebrar amb èxit el passat dissabte 11 de març la seva Fira Final de Temporada, al voltant de la plaça de Frederic Soler.

Des de l'entitat destaquen el bon temps de la jornada i la "gran afluència" de visitants, que van omplir la fira comercial de 10 del matí a tres de la tarda, quan va tancar.

El global de l'oferta comercial es va concentrar a Frederic So-

ler, tot i que també es va ocupar una part de la plaça Joaquim Folguera i el carrer Vilarós.

L'associació també destaca la bona acollida de la zona infantil, que es va organitzar al llarg del carrer Vilarós.

La mostra comercial va servir per acomiadar la temporada d'hivern i donar la benvinguda a la primavera. Ara, l'entitat ja es prepara per organitzar altres actes com les botigues al carrer que celebraran el 22 d'abril.

La fira va acomiadar la temporada d'hivern. Foto: Twitter

La setmana dels botiguers

PROMOCIÓ ▶ Els botiguers catalans estan vivint la primera Setmana del Comerç, una iniciativa "inèdita" de la Generalitat que vol posar aquest sector com el "protagonista absolut", apropant-lo al ciutadà perquè conegui "l'important paper que desenvolupa", ja que "fa barri, país i ciutat", segons el conseller d'Empresa i Coneixement, Jordi Baiget.

La Setmana del Comerç va arrencar el 20 de març al matí i s'allargarà fins al dia 26. Durant

aquests dies es faran presentacions de propostes interessants per als botiguers, moltes relacionades amb el món digital. La directora general de Comerç, Muntxa Vilalta, assenyala que la setmana comptarà amb "122 accions que organitzaran entitats i associacions sectorials i territorials" de Catalunya, les quals "fan una boníssima feina en l'àmbit del comerç". Una d'aquestes associacions és l'Eix Sarrià, que hi participa mitjan-

çant les seves xocolatades al carrer. Per impulsar la iniciativa, la Generalitat ha comptat amb la complicitat i suport del teixit associatiu d'arreu del país. En concret, participen 103 entitats.

Per demarcacions, a les comarques de Barcelona hi participen 37 entitats, seguida per Girona amb 19. De la demarcació de la Catalunya Central hi prenen part 18, mentre que a Lleida són 11. A les Terres de l'Ebre en participen 9, i a Tarragona 9.

Imatge de l'acte inaugural del passat 20 de març. Foto: Ajuntament

El teu Línia a **facebook**

segueix-nos!

facebook.com/liniaxarxa

20 edicions de proximitat

Gairebé un any després d'accedir a la presidència de la Fundació Barcelona Comerç, Salva Vendrell afronta els pròxims mesos sense alguns dels fronts oberts que tenia el 2016, com ara les diferències amb els eixos comercials més turístics, agrupats al voltant de Barcelona Oberta. Ara, però, en té de nous: la relació amb el govern municipal o els desafiaments del sector.

“Potser no tot el comerç que tenim a Barcelona pot subsistir: cal innovar”

Salva Vendrell / President de la Fundació Barcelona Comerç

Vendrell ens rep en un moment significatiu i determinant per al futur de l'entitat que presideix. Parla de la relació de la fundació amb l'Ajuntament i de projectes de futur, com ara l'Any del Comerç i la Cultura. Com a fotògraf de professió, fa una instantània de la situació actual i aposta per innovar i treballar en xarxa.

F. J. Rodríguez
BARCELONA

Com està actualment la relació de la fundació amb l'Ajuntament?

Bé. La fundació ha volgut tenir una bona relació amb tots els governs, fins i tot quan hi ha hagut temes que ens han enfrontat. I ara passa exactament el mateix.

Doncs teníem entès que el conveni de la fundació amb l'Ajuntament, l'espina dorsal dels ingressos de l'entitat, estava en stand by...

No. Sí que és veritat que ens agradaria signar els convenis abans, però això no és d'aquest any, ja que passa sempre.

I en quina situació està el conveni d'enguany?

N'hem parlat, però encara no hem posat fil a l'agulla. Si tot va bé, està previst que se signi abans de l'estiu. S'ha de renegociar tot des del principi. Sabem que hi haurà partides que quedaran pràcticament anul·lades, però n'hi haurà de noves.

Quines queden anul·lades?

Hi haurà una rebaixa substancial de la partida de passarel·les. Sabem que no són una prioritat per a la Direcció de Comerç. No és una cosa que els hi faci molta il·lusió promocionar.

Per què?

Entenen que la despesa que té una passarel·la de moda és molt elevada i que no té prou retorn directe per al comerciant. Amb les desfilades mostrem als veïns que tenen tot el que volen a cinc o 10 minuts caminant. En aquest sentit la funcionalitat és molt bona, i el retorn immediat l'endemà també. Però no deixes de gastar-te molts diners en només dues hores. Si ho plantejges així, tenen la seva part de raó. Però si ho fas des del punt de vista que és una

festa per al barri, potser no és tan car. Però vaja, les prioritats ara mateix no són aquestes.

Quines són?

Treballar amb talent jove, amb dissenyadors emergents... Fer un altre tipus de passarel·la. Aquest any no es faran a la primavera, perquè no donarà temps. Bé, sí que hi haurà alguna desfilada on col·laborarem, però no sabem com, encara. Seran bàsicament de districte: s'organitzaran des dels mateixos eixos amb el suport del Districte. A la tardor començaran les nostres passarel·les renovades, a gust de tots i amb menys pressupost.

I a part de les passarel·les, hi ha cap altre tema que es vegi afectat en un futur pròxim?

L'Indicador de Comerç de Barcelona (ICoB), un estudi trimestral que es feia amb ESADE sobre l'estat del

sada campanya municipal no hagués tirat endavant sense els eixos.

Tot plegat, un signe més de l'estabilització de l'àrea de Comerç, després dels canvis de cadira inicials. Com valora la tasca de Montse Ballarín al capdavant de l'àrea?

Molt positivament. Ja no només per la Montse, amb la qual tenim una relació molt fluïda, sinó pel fet de tenir un interlocutor estable amb l'Ajuntament. Ara hi ha una directora i una regidora de Comerç –amb les feines molt ben definides– i un tinent d'alcalde, en Jaume Collboni, que ens dedica força estona.

Amb qui també sembla que han refet ponts és amb Barcelona Oberta. De fet, han creat conjuntament RETAILcat, una plataforma d'àmbit català en defensa dels interessos dels comerciants. Servirà per omplir el buit que va deixar la Confederació de Comerç?

RETAILcat no vol ocupar l'espai de ningú. És una cosa completament diferent del que s'ha fet fins ara. En reunions informals vam començar a parlar d'una possible integració entre la fundació i Barcelona Oberta. Uns mesos més tard, la Confederació va caure. I és arran d'això que s'accelera tot plegat. Per tant, s'hagués format igualment.

Què aporta de nou RETAILcat?

No pretenem ser una patronal, d'entrada. Vol treballar conjuntament diferents aspectes que uneixen a tot el sector. Cal entendre que una botiga de barri de la fundació té alguna cosa a veure amb una empresa adherida a Comertia. Ens afecten per igual qüestions com les rebaixes, els municipis turístics o les grans superfícies, i hem d'anar units. RETAILcat vol integrar, no vol fer esquerdes al sector. Totes les entitats hi estan acceptades i es respectarà la seva independència. És una visió més innovadora del comerç, potser rejuvenida per una generació que empeny molt i vol fer coses noves.

PIMEC no és a la nova entitat. Per què?

Perquè no ha volgut. No ens hem assegut formalment a parlar del tema.

Potser aspira a ocupar l'espai de la Confederació...

Exacte. Abans hi havia la Confederació i PIMEC. Quan cau la primera, l'únic representant del comerç català que queda és PIMEC.

RETAILcat tindrà un ull posat a la tramitació parlamentària de la nova llei de comerç catalana. Una norma que liberalitza les rebaixes. Com ho valora?

No hi estem d'acord. “Anar de rebaixes” s'ha convertit en un verb, en canvi no anem “d'outlets”. Cal defensar el concepte i la seva temporalitat, lligada a l'hivern i a l'estiu.

Un altre punt de l'avantprojecte de llei de comerç és l'ampliació a 75 hores d'obertura permeses a la setmana. Com ho valora?

No ens afecta, sempre i quan es respectin els llocs de feina de qualitat i no es reaprofiti personal. És mitja horeta cada dia de més. Estem acostumats a obrir moltes hores al dia i ja no ve de tres més.

No creu que afectaria la conciliació familiar?

No. Estem en un país mediterrani. Això de tancar a les sis de la tarda, anar a casa a sopar i ficar-se al llit a les vuit no va amb nosaltres. Aquí a quarts de 10, a l'estiu, és de dia.

Un clima que atrau turistes. Ha d'aprofitar-se'n el comerç?

Necessitem turisme de qualitat. El

de borratxera no ens aporta res. Cal desestacionalitzar-lo i descentralitzar-lo. Però no s'ha de demonitzar el turista. No és dolent. No fa fora la gent dels barris. Barcelona està de moda: aprofitem-ho.

En aquest sentit, com es pot portar els turistes cap a eixos perifèrics de la ciutat?

No pots fer anar el turista a barris perifèrics, d'entrada. Hauries de fer una pedagogia molt gran perquè hi acabés anant.

Parlant ara dels eixos de barri, quina és la seva realitat actual?

Potser no tot el comerç que tenim i representem a Barcelona pot subsistir. Hi ha algunes botigues que no és que no defensem, sinó que potser no estan preparades per al segle XXI. Només cal mirar al nostre voltant: encara hi ha comerços sense ordinador o amb només una calculadora sota el taulell. Així no anem bé. No podem viure del passat: cal innovar. Per tant, s'ha de fer formació, ajudar a tots aquests comerços a tirar endavant i que no se'n tanquin més.

Parlant d'innovació, quins són els plans de futur de la fundació?

Ara volem fer l'Any del Comerç i la Cultura. Va ser una idea nostra que vam plantejar al tinent d'alcalde Collboni, que ho va veure amb bons ulls. Segurament anirà de la primavera d'enguany fins a la de l'any vinent i es tractarà de fer servir el comerç per fomentar la cultura i a la inversa. Lligar els dos mons i donar un ús als nombrosos espais culturals dels barris, els quals s'utilitzen poc.

Olimpisme | La ciutat renuncia a organitzar els Jocs d'Hivern

Era un secret a veus, però des del passat dia 15 ja és oficial. Barcelona no organitzarà els Jocs Olímpics d'Hivern del 2026. Així ho va anunciar Jaume Collboni, president de la Comissió no permanent del Consell Municipal, argumentant que "ara mateix no hi ha prou consens". Collboni no va voler descartar tornar a plantejar-s'ho més endavant.

Compte enrere per al 17è Cros de Can Caralleu

- » La prova es disputarà al Parc de Collserola el pròxim dissabte 25
- » Els participants podran triar entre curses de 7,5 i 17 quilòmetres

ATLETISME ▶ L'arribada del mes de març significa el retorn dels esports a l'aire lliure i una de les cites més emblemàtiques de les curses de muntanya al districte és el Cros de Can Caralleu, que el pròxim dissabte 25 se celebrarà per 17a edició.

Com és habitual, el Parc Natural de Collserola serà l'escenari del recorregut de bona part de la prova, en la qual els participants tindran l'oportunitat de triar entre dos circuits, un de 7,5 quilòmetres i un altre de molt més exigent, de 17 quilòmetres. Per primer cop en totes les edicions de la prova, els atletes de categoria cadet (nascuts entre 2000 i 2002) podran participar en la categoria absoluta. L'organització ha establert un temps límit de 2 hores i 30 minuts per completar els recorreguts si es vol entrar en la classificació.

El mateix dia també se celebrarà la cinquena edició del cros

Una imatge d'arxiu d'una de les edicions anteriors. Foto: Claror

infantil amb un circuit per l'interior del parc de l'Oreneta. Els més menuts (entre benjamins i cadets) hauran de recórrer un total de 2,5 quilòmetres.

El termini d'inscripcions, que es pot formalitzar al portal web dels clubs Claror, els organitzadors del cros, romandrà

obert fins a la mitjanit del dia 22 de març. La inscripció inclou dorsal amb xip, una motxilla de trailrunning o buff, una foto del corredor al pas per meta i el tiquet per a la botifarrada posterior. El preu per als adults és de 15 euros, mentre que el cros infantil té un cost de 7 euros.

El CP Sarrià vol certificar la seva permanència a Segona

FUTBOL ▶ La salvació és a tocar. El CP Sarrià vol fer els deures ben aviat i deixar enllestida la permanència a Segona catalana.

Després de començar el mes amb dues derrotes consecutives, els d'Erec Irisarri han aconseguit redreçar el rumb gràcies a la visita del passat dia 18 a casa contra el Lloreda (2-0). L'equip voldrà fugir definitivament de la zona perillosa i, per fer-ho, afrontarà dos derbis consecutius, pri-

mer contra l'Europa B i a principi d'abril contra la Guineueta.

EXPOSICIÓ SOBRE L'ESPANYOL

Per altra banda, en la darrera sessió plenària del districte es va aprovar una proposició de Ciutadans perquè s'impulsi una exposició itinerant sobre la història de l'Espanyol a Sarrià. El conseller taronja Pedro Miret va voler recordar "els vincles entre el districte i el club".

L'Handbol la Salle afronta una recta final de curs agònica

HANDBOL ▶ Sis finals decidiran si l'Handbol la Salle continua a Primera estatal masculina o si perd la categoria.

L'equip d'Enzo Visa va començar el mes de la millor manera possible, sumant la quarta victòria del curs contra un dels equips de la zona alta, el Sant Esteve Sesrovires (28-25), però les derrotes contra el Montcada i el Palautordera Salicru han fet que la situació torni a ser límit.

I és que la victòria en la vint-i-quatre jornada del filial del Bordils (contra el CH Sant Es-

teve de Palautordera) ha donat ales als del Gironès, de manera que ara el rival que la Salle ha de superar, a banda de l'Esplugues, és l'OAR de Sabadell, que té quatre punts més.

Els de la Bonanova tancaran aquest mes el pròxim dia 25 al Vallès Oriental, visitant la pista del BM la Roca. Tot seguit, en el primer cap de setmana d'abril, l'equip afrontarà la difícil visita de l'Handbol Sant Quirze i el calendari exigent continuarà amb un derbi a la Verneda contra el Sant Martí Adrianenc.

Bekele i Chesum guanyen la 39a edició de la Marató

ATLETISME ▶ Un matí per recordar. El kenia Kipkemoi Chesum i l'etiop Helen Bekele es van proclamar guanyadors de la 39a edició de la Marató el passat dia 12 en una cursa que, per segon any consecutiu, va superar la xifra de 20.000 participants.

El triomf de Chesum, però, cobra una dimensió especial per diverses raons. Aquesta era la primera marató que corria l'atleta africà, que a més venia a fer de llebre per a un dels principals favorits, Sisay Jisa Mekonnen, que va haver d'abandonar. Chesum, que

corre en la categoria paralímpica (té una malformació al seu braç dret) va decidir continuar juntament amb el seu compatriota Jacob Cheshari i va travessar la meta amb una gran marca, 2 hores, 8 minuts i 57 segons.

L'altra gran protagonista de la jornada va ser Bekele, que va aconseguir escriure el seu nom en lletres daurades en la història de la cursa, rebaixant en 18 segons la marca de Valery Jemeli Aiyabei. L'atleta d'Etiòpia va completar els 42 quilòmetres en 2 hores, 25 minuts i 4 segons.

Unix-te a nosaltres i canvia la vida de milers de dones de l'Índia.

De Mujer a Mujer

Juntas per a una nova societat

Vicente Ferrer

www.demujeramujer.es

902 22 29 29

REGALA **SONRISAS**

REGALA SOMRIURES
AMB ELS NOSTRES
PACKS SOLIDARIS

**& CURSOS
& TALLERS
SOLIDARITAT**

**EL PRIMER
PACK
SOLIDARI**
AMB EL QUAL REGALES
2 SOMRIURES*

sonrisasdebombay.org/regalasonrisas

*AMB ELS PACKS "REGALA SONRISAS" ESTÀS REGALANT 2 SOMRIURES. UN EN FORMA DE CURS O TALLER DE L'ACTIVITAT QUE T'AGRADI MÉS, I L'ALTRE ÉS EL QUE ACONSEGUIRÀS PER EN "BABU, ANKITA, SAROJ..." I MOLTS ALTRES MEMBRES DE LES COMUNITATS MÉS POBRES DELS SLUMS DE BOMBAY.

LE VEDRIGNANS

PARC RESIDENTIEL " LE VEDRIGNANS "
Route de Vedrignans - 66800 - Saillagouse, França

PARC RESIDENTIEL "EL PASTURAL"
Route du Pulmal - 66800 ERR, França

levedrignans66@orange.fr - www.levedrignans.com
Tél : +33(0)4 68 04 04 79 - Fax : +33(0)4 68 04 06 89

EQUIPAMENTS: Cuina equipada. 1 o 2 banys amb dutxa. Mantes. T.V. Terrassa. Jardí. Wifi gratuït. **APARCAMENT:** al xalet per 2 cotxes.

PAGAMENT: Targeta de crèdit o efectiu. **SUPLEMENTS:** Electricitat 0,28 Euros el kw. **ANIMALS:** 5 Euros/nit vacunats. Acceptats: 1 gos gros ó 2 de petits.

Taxa turística: + de 18 anys: 0,25 € / dia (2014) **SERVEIS:** Neteja 40 Euros/ 50 Euros. / Genêt, Lupin, Jasmin: 40€ / Gentiane, Edelweiss, Angélique: 50€

Fitxa rentadora: 5,00 Euros. **Fitxa assecadora:** 5,00 Euros. **Lloguer llençols/setmana:** 10,00 Euros. 2 restaurants a 250 m i a 500 m. **FIANÇA:** 200 €

Tarifes vàlides del 03/12/2016 Al 02/12/2017	Temporada Alta		Temporada Mitjana		Temporada Baixa				
	26-12-16/02-01-17		02-12-16/11/12/16		17-09-16/02-12-16				
	04-02-17/18-02-17		17-12-16/26/12/16		11-12-16/17-12-16				
	22-07-17/19-08-17		02-01-17/04-02-17		18-02-17/08-04-17				
			08-04-17/17-04-17		17-04-17/08-07-17				
			08-07-17/22-07-17		26-08-17/02-12-17				
			19-08-17/26-08-17						
Vacances escolars només per setmanes									
Per menys dies: consultar									
Temporada baixa - 10% per 3 setmanes									
	Semaine	Prix par nuit, 2 nuits minimum		Semaine	Prix par nuit, 2 nuits minimum		Semaine	Prix par nuit, 2 nuits minimum	
		WE	Hors WE		WE	Hors WE		WE	Hors WE
		Prix par nuit 2 nuits Min.			Prix par nuit 2 nuits Min.			Prix par nuit 2 nuits Min.	
Genêt: 2 ad. + 2 nens.	Saillagouse	535 €	105 € 80 €	390 €	75 € 55 €	330 €	65 € 45 €		
Lupin: 2 ad. + 4 nens.	Saillagouse	585 €	115 € 85 €	440 €	85 € 60 €	350 €	70 € 50 €		
Lupin Special: 4 ad. + 2 nens	Saillagouse	750 €	150 € 105 €	600 €	120 € 90 €	460 €	90 € 70 €		
Gentiane: 6 ad. + 2 nens	Saillagouse/Err	915 €	185 € 130 €	770 €	155 € 110 €	580 €	115 € 85 €		
Edelweiss: 8 ad.	Saillagouse/Err	990 €	195 € 145 €	845 €	170 € 120 €	650 €	130 € 95 €		
Jasmin: 2 ad. + 3 nens	Err	595 €	120 € 85 €	450 €	90 € 65 €	390 €	80 € 60 €		
Angélique: 4 ad. + 3 nens	Err	808 €	160 € 115 €	660 €	130 € 95 €	550 €	110 € 80 €		

Sallagosa, un poble amb encant
Sallagosa es troba al bell mig del Parc Regional dels Pirineus Catalans, envoltat d'una riquesa natural excepcional. El poble està envoltat de diverses reserves naturals i paratges atractius i de més de 60 llacs i altes muntanyes. La comarca gaudeix d'un microclima d'influència mediterrània. De fet, es pot gaudir del sol durant 300 dies a l'any. La fauna i la flora, abundants a les quatre estacions, et seduiran mentre passeges amb la família o mentre fas esport. A l'hivern, les 12 estacions d'esquí properes et permetran practicar moltes activitats: esquí alpi o de fons, snowboard, travessa amb raquetes, ... I després de l'activitat física no hi ha res millor que relaxar-se a qualsevol dels banys d'aigua calenta natural abans de seure a taula i gaudir de l'exquisida gastronomia d'ambdós costats de la frontera.

LE VEDRIGNANS

VACANCES TOT L'ANY A LA CERDANYA

2 llocs privilegiats a Saillagouse i a Err

agenda@comunicacio21.com

AGENDA MENSUAL

cultura21.cat
el portal català del sector de la cultura

CULTURA	TALLERS	EXPOSICIONS	INFANTIL	ESPORTS
<p>DIUMENGE 26 DE MARÇ</p> <p>13:00 L'associació de Veïns i Amics del Putxet s'acomiarà de la temporada de calçots amb una calçotada popular. / Mirador dels Jardins de Mercè Rodoreda.</p> <p>Acaba el cide 'Veus. Cicle de música en petit format' Dj. 23 de març a les 19:30</p> <p>El concert de Blue Birds, Mercè de la Fuente i Laia Leal posarà el punt final al cicle musical <i>Veus. Cicle de música en petit format</i> que va començar al febrer. / Centre Cívic Vil·la Florida.</p>	<p>Tres dies per aprendre a fer dolços de Setmana Santa Del 4 al 6 d'abril a les 18:00</p> <p>Muntsa Holgado s'encarregarà d'aquest taller de tres sessions consecutives on s'ensenyarà a preparar dolços típics de Setmana Santa. / Centre Cívic Can Castelló.</p> <p>DIJOURS 23 DE MARÇ</p> <p>10:30 Darrera sessió del curs <i>Aprèn a fer la teva dieta</i>, un taller en el qual s'ha après a preparar dietes personalitzades de la mà de la nutricionista Mercè Muñoz. / Centre Cívic Vil·la Florida.</p> <p>DIMARTS 4 D'ABRIL</p> <p>16:00 El professor Chris Brown serà l'encarregat de coordinar el taller <i>Anglès conversa</i>, un curs pensat per treballar la forma oral de l'anglès amb llibres i altres elements de suport. / Centre Cívic Sarrià.</p>	<p>DES DEL 3 D'ABRIL</p> <p>Tot el dia <i>Racons de Barcelona</i> és el nom de la mostra del recull de dibuixos fets amb tinta per Carles Puigmitjà i que mostren alguns dels llocs més emblemàtics de la ciutat. / Centre Cívic Sarrià.</p> <p>DES DEL 4 D'ABRIL</p> <p>Matí-Tarda <i>L'art amb la dona</i> és el nom d'una exposició que organitzarà Grupdart.cat i que vol presentar un total de 23 mirades femenines plasmades en 23 pintures. / Centre Cívic Can Castelló.</p> 	<p>Un espectacle per conèixer la figura de Pau Casals Dv. 24 de març a les 18:00</p> <p>Forani Teatre ha preparat un espectacle perquè els més petits puguin conèixer la figura de Pau Casals. / Centre Cívic Can Castelló.</p> <p>DIVENDRES 24 DE MARÇ</p> <p>18:00 <i>Escudella de poemes</i> serà la pròxima activitat per als més menuts. La coordinarà David Laín, de l'Estenedor Teatre. L'aforament és limitat. / Biblioteca Clarà.</p> <p>DIMECRES 5 D'ABRIL</p> <p>12:00 En el marc del cicle L'Eco castor, durant el matí del dia 5 d'abril es farà una plantada a les jardineres de l'espai infantil. Activitat pensada per a nens i nenes majors de 2 anys. / Centre Cívic Sarrià.</p>	<p>DIUMENGE 2 D'ABRIL</p> <p>12:15 Partit de futbol corresponent a la 27a jornada del grup 3 de Segona catalana entre el CP Sarrià i l'Escola Esportiva Guineueta. / Municipal de la Vall d'Hebron.</p> <p>La Salle Bonanova rep la visita del Sant Quirze Ds. 1 d'abril a les 18:15</p> <p>Partit d'handbol corresponent a la 26a jornada de la Primera estatal masculina entre la Salle i l'Handbol Sant Quirze. / Pavelló la Salle.</p>

15.031 raons per llegir-nos

* L'Oficina de Justificació de Difusió (OJD) ha certificat que la tirada mitjana de Línia Sarrià és de 15.031 exemplars quinzenals.

cada any seguim creixent

Vols anunciar-te?

Tel. 686 429 517
publicitat@comunicacio21.com

Fes que sigui *la teva*

A Catalunya hi ha molts infants que, per diferents circumstàncies i de forma temporal, no poden créixer amb la seva família.

L'Acolliment Familiar brinda l'oportunitat a un infant de conviure amb unes noves referències familiars saludables i estables que li permetin desenvolupar-se de manera emocional, personal i social.

La solidaritat i la generositat de les famílies acollidores permeten a l'infant viure en un ambient familiar i compartir un entorn afectiu i comunitari.

L'Associació d'Ajuda Social CEL OBERT és una entitat acreditada per la Generalitat de Catalunya que treballa al servei dels infants i de les famílies acollidores.

Tu pots ser la família acollidora

Contacta amb nosaltres:

Associació d'Ajuda Social
CEL OBERT

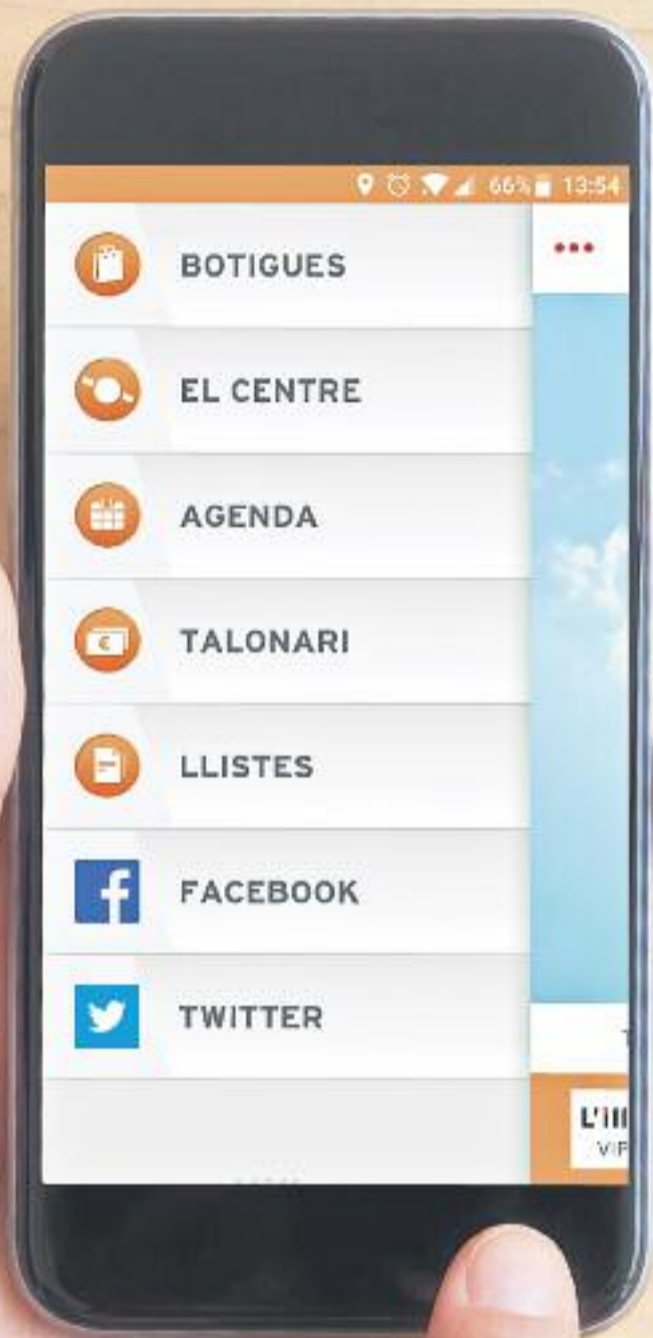
Avinguda Meridiana, 354, 11^a

93 311 69 05

08027 BARCELONA

celobert@cel-obert.org

f | t | i | y
www.lilla.com

**Descarrega't
gratuitament
la nova App
de L'illa
per a mòbils!**

**Millor
connexió wi-fi**

**Ofertes dissenyades
en exclusiva per a tu**

Disponible en el
App Store

DISPONIBLE EN
Google play

